

Vasaramäki - eteläisestä takamaasta omakotialueeksi

Turun Sanomi

kuun 17 p. 1921. Wastamaa toimittaja: Sewer. Nuorman.
Tawataan klo 1-4. Puhelin 25 00.

Sopiwien omakotialueiden perustaminen Turun kaupungin läheisyyteen.

Tähänastisista omakotialueista on ainoastaan Eteläisellä taksamaalla olewa Wastaramäen alue saanut nauttia ja asuttaita hawien yhteyksien, lähelöwäisyyden, wäijohdon ja miellyttäwien luonnon- jahtien taltia.

Wastalilautakunta esittää, että Eteläiselle taksamaalle perustettaisiin uusia omakotialueita.

Kuuen tunnettua, on Turun kaupunki järjestänyt omakotialueita Pohjoiselle taksamaalle n. l. Itäharjun alueelle Turku Itäisen pohjoispuolelle sekä Eteläiselle n. l. Wastaramäen alueelle.

Koska on hyvin luultawaa, että rakennuskustannusten alennuttua syntyy werraten wittas rakennustoiminta, jota on seurautsena nää jatkawasta asuntopuutasta, on kaupungin sosialilautakunta käsitellyt työmystä sopiwien omakotialueiden perustamisesta kaupungin läheisyyteen.

Rakennustoiminnalle uudet suuntawiiwat.

Lautakunnan mielestä eipwä rakennustoiminta tulewaisuudessa tulee juuntautumaan uusia näköalotia silmälläpitäen. Wuokralasarnien aika on ohi. Tähän wailuttawat osajki wuokralaisten turwattomuus, osajki pula-aitana syntynyt wiha kaikkea talon- ja wuokralaijausta wastaan, osajki taas ihmisten pyrkimys päästä oman kodin hallijaksi. 8 tunnin työpäiwä dn sitäpaitji wailuttanut ratkaisewasti asunto-oloihin, sillä henkilö, jota pääsee työstä 10 aittaijin iltapäiwällä, ei wiihdy koto iltapäiwää senlän asuntotajamin kolttoisja huoneisja, waan jättää kodin etsijälleen ajanuuiwa sen ulkopuolella. Yhteisk. tähtyn järjest. ystijille tilaisuutta oitealla tawalla wiettää nämä wapaahetiensä kotti-piirisjä, puutarhasja omalla

omakotialueen luonn. Sitäpaitji on pääkaupungisja ystijisten taholta järjestetty Kalosaaren huvilayhtydyskunta ja Siltasaaren telbasnytiön suuri alue työwäenrakennuttajien. Tampereella lienee uujilla ystijönikin alueen kotteilla sama luonne. Eräisjä muissa kaupungeisja on myöskin ryhdytty samantaiter alueiden järjestämiseen.

Mitä Turusja on suunniteltu ja aitaanjanat.

Turusja on kunnau taholta ajetta tällama uusia taktja n. l. omakotialueita on jrotettu eri puoille kaupunk, mutta taktall. sellajille paikoille, jonne wäijohden ja kottijoltojen wäijohden muohemmin on osoittautunut tulewän matkamaan liian suuria junnia. Sellainen alue on Pohjoinen taksama, jota tutenkin on liian lautana, tontit piener ja epämukawat sekä wuokrajittomulset wuokraajille wartin epädukkilist. Tanne on kaupunki oiltain wētännyt wiiemäri- ja wäijohdofajin, mutta siitä huolimatta on suurin osa tontista myymättä. Lautakunnan rakennuttamat asunnot ja Eteläilman 100 huonetta käsitäwät asunnot wähentäwät kuitenkin suuresti näiden tonttien lukua. Toinen samantaiter alue on Itäharjun alue, jota kotonaan on waiilla wäijohdofajitoja, joiden rakentaminen muut. n. tulij aiwan liian kallijitkin. Warkaiten on kaupunki Wastaramäen omakotialueita

alautta aiheuttawasti jrotettu kotalle. Kunta on omilji tarpeitseen käyttännyt ja tulee käyttämäläajaja aloja. Sielläjän owat kottijäintalo ja Kunnallissairaala juurine, nää kottijäintalo alueineen, jota tapaitji kunta on pitääaitajilla jittomullisilla luowuttanut monta aluetta tätälöijille hywäntekewäisyyshdistysille. Tätäläinen Warkit ydistys omistaa koto alueen kuppitaan taktia aina Hippodromille jottawalle tielle asti, Petreliulsen kottentoti on saanut n. l. Wastamäeteläpuolella olewan laajan alue aina ent. Wirwoitukseen asti ja tätäläinen Warkit ydistys taas saanut ent. Kolerasairaalan luolewan ison metsäisen alueen. Kottelji owat kottelji muut alueet luotterit ystijöille werraten lyhyt taitoren wuokrawilijirjain peiteilla.

Wastaramäen omakotialueita laajennettawa.

Mitä tulee kurti näihin wiiw mainittuihin lyhyttilji ajoitji w rattuihin, etupäässä wiihjystatufjiin kottettuihin alueisiin, e sosialilautakunnan mielestä näit tontumullisja, ainakaan kottia, jttuudistaa tai alueita uudelleen t rata, waan sen sijaan laajentaa Wastaramäen omakotialueita pohj päin n. l. kuppittaan kottell matkollisesti eteläänlin, jolloin kottialotolle kuuluwalta alueelt omakotialueit

nden-
naan.
a Su-
awie-
m.m.
2 ja

luu

ijain-
lis.en
ri.ama
n. —
2 ter-

laot-
kji.

a huonia-

**Eteläisestä takamaasta
Vasaramäen
omakotialueeksi**

Etukansi Kuvassa Petäjäkadun ja Vasaramäenkadun risteys
Etukannen sisus Turun Sanoman etusivu vuodelta 1921

- 6 Ilmakuvia v:lta 1996
7 Takamaasta arvostetuksi omakotialueeksi
8-9 Vasaramäen omakotialueen synnystä
10-11 Vasaramäen Omakotiyhdistyksen perustaminen
12-13 Vasaramäkeä kuvattuna radiomastosta v:lta 1939
14-15 Vasaramäkeä kuvattuna radiomastosta v:lta 1950
16-17 Vasaramäen kaavasta ja tonteista
18-19 Kuvia v:lta 1939 ja 1996
20-21 Ilmakuvia v:lta 1996
22 Vasaramäen alueen rakentaminen
23-29 Kuvia omakotialueen taloista eri vuosikymmeniltä
30 Tonttien vuokraaminen
31-32 Vuokrasopimus
33 Kunniapuheenjohtaja ja kunniajäsen
34-35 Muisto menneiltä vuosilta
36 Nimitunnus, logo ja standaari
37-40 Rakennusjärjestys v:lta 1913
40 Yhdistyksen säännöistä
41 Yhdistyksen edunvalvonta
43-44 Pois, pois postin tieltä
Yhdestä yhden luukun periaatteesta

45 Vasaramäen Omakotiyhdistys – puoli vuosisataa
46 Juhlaihtokilpailut
47 Omenankukkajuhlat
48 Juhlakokous
49 Valokuvanäyttely
50 Juhlatammi
51-53 50-vuotisjuhlapäivän tapahtumia

54 Vasaramäki, mastojen kylä
55 Vasaramäkeen haluttiin oma koulu
56 Kupittaaan koulu
57 Rakuunatien päiväkot
58 Bryggmannin seurakuntatalo
Lapsia, vanhuksia ja vammaisia
59 Liikuntaharrastus
60-61 Mukavia yksityiskohtia
62-63 Ympäristö muuttuu
64 Harmaalinna

Taitto ja ulkoasu
Kuvat

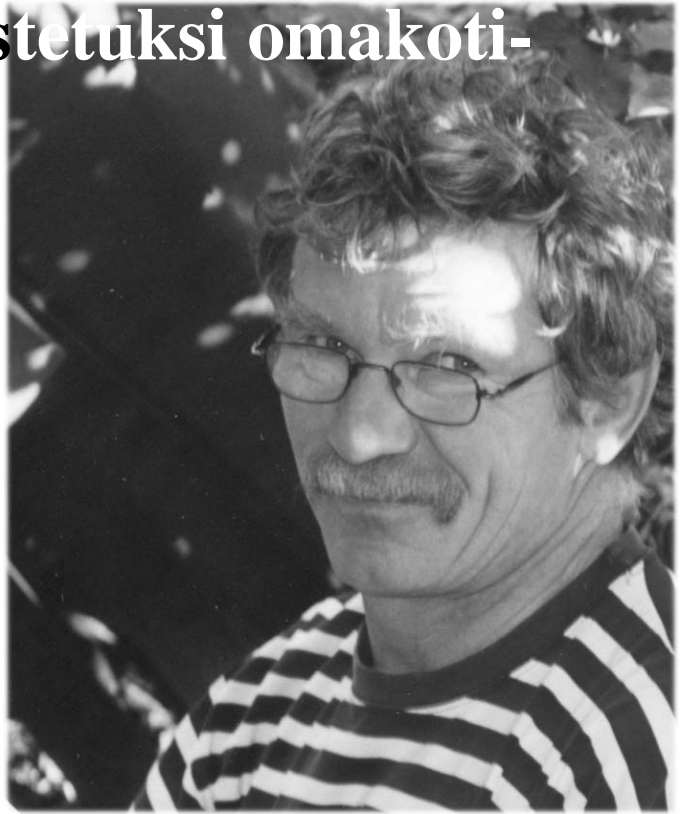
Antti Knuuti
Markku Lehtilä,
Tom Nybom,
Matti Ulmala,
Heikki Knuuti,
jäsenten omat arkistot
Hallituksen jäsenet
Yleisradio Oy, TS
Heikki Knuuti
Karhukopio, v.2001

Tekstit
Muu apu
Aineiston koonti
Painopaikka

Vasaramäki - eteläisestä takamaasta omakotialueeksi

Takamaasta arvostetuksi omakoti- alueeksi

Heikki Knuuti on toiminut Vasaramäen Omakotiyhdistyksen puheenjohtajana vuodesta 1991

Arvoisat Vasaramäen Omakotiyhdistyksen jäsenet

Nykyiselle Vasaramäen omakotialueelle rakennettiin ensimmäiset pientalot 1920-luvulla. Kaikki sai alkunsa siitä, kun sosiaalilautakunta esitti vuonna 1921 asuntopulan takia, että *eteläiselle takamaalle perustettaisiin uusia omakotialueita* (asiasta tarkemmin tämän kirjan kansilehden sisällä).

Suomi oli säilyttänyt itsenäisyytensä raskaista sotavuosista huolimatta. Sodan jälkeen maassamme oli valtava asuntopula. Oli jälleenrakentamisen aika, maksettiin sotakorvauksia, järjestettiin Karjalan siirtolaisille uudet kodit kaikkialle Suomessa. Elämä vilkastui täällä Vasaramäessäkin. Alettiin rakentaa kymmenittäin omakotitaloja, joihin muutti paljon nuoria perheitä.

Vasaramäen Omakotiyhdistyksen perustaminen tapahtui vuonna 1946. Nimi oli aluksi Wasaramäen ja sen lähiympäristön omakotiyhdistys. Yhdistyksen perustamisen taustana oli se, että haluttiin isommalla joukolla ajaa yhteisiä asioita ja tarvittaessa estää Turun kaupungin yksipuoliset päätökset, jos ne eivät miellyttäneet alueen asukkaita. Esimerkkinä voisi mainita yhdistyksen toisen virallisen kokouksen, joka pidettiin Vasaramäen Kylpylaitoksella Niittykatu 10. Kokouksesta ilmoitettiin Turun Sanomissa ja Sosialistissa sekä tolppailmoituksin. Kokouksen yksimielinen päätös oli, *että kiinteistölautakunta peruuttaisi edellä mainitun kirjelmänsä tonttien jaossa niin pitkälle kuin konrahti edllyttää*. Koska yhdistyksen perustamisaikoina alueella oli vilkasta rakennustoimintaa, yhdistys koettiin etujärjestönä, joka auttoi alueella asuvia perheitä. Kun vanhoja pöytäkirjoja lukee, niin varsin usein kiistatilanteissa oli toisena osapuolena Turun kaupunki. Asukkaitten mielestä yhdistys koettiin vahvempuna neuvottelukumppanina.

Kun hyppäämme 50 vuotta eteenpäin ja tarkastelemme yhdistyksen merkitystä nyt, huomaamme, että edelleen omakotiyhdistyksen päätehtävänä on alueensa asukkaitten etujen ajaminen. Vastapuolena on jälleen Turun kaupunki. Omakotiyhdistyksen apuna on Turussa TPK (Turun Pientalojen Keskusjärjestö) sekä valtakunnallinen Suomen Omakotiliitto, joka pystyy vaikuttamaan omakotiväen puolesta aina eduskuntaan asti.

Vasaramäki on arvostettu, viihtyisä ja kaunis puutarhakaupunginosa lähellä Turun keskustaa. Tänne on muuttanut takaisin perheineen monia sellaisia ihmisiä, joiden lapsuudenkoti ja rakkaat muistot ovat täältä. Me nykyiset vasaramäkeläiset yhdessä voimme vaikuttaa, että omakotialueemme säilyy rauhallisena ja mukavana asuinpaikkana.

Vasaramäen omakotialueen synnystä

TURUN SANOMAT

Helmi-kuun 17 p. 1921. Vasaramäen toimittaja: Sewer. Nuormaa.
Tawataan tie 1-4. Huhelin 25 00.

Vopwien omakotialueiden perustaminen Turun kaupungin läheisyyteen.

Tähänastisista omakotialueista on ainoastaan Eteläisellä takamaalla olewa Wasaramäen alue saawuttanut suosiota ja asukkaita hyvien yhteyksien, sähköwalaistuksen, wesijohdon ja miellyttävien luonnonsuhteiden takia.

Sosiaalilautakunta esittää, että Eteläiselle takamaalle perustettaisiin uusia omakotialueita.

”Tähänastisista omakotialueista on ainoastaan Eteläisellä takamaalla olewa Wasaramäen alue saawuttanut suosiota ja asukkaita hyvien yhteyksien, sähköwalaistuksen, wesijohdon ja miellyttävien luonnonsuhteiden takia.

Näin aloittaa Turun Sanomat ”*Torstaina helmikuun 17 p. 1921*” artikkelinsa omakotiasutuksen edistämisestä. Tuolloin oli jo Vasaramäen lisäksi omakotiasutusta Pohjoisella takamaalla Itäharjulla. Kun rakennuskustannukset olivat alentuneet ja asuntopula oli ankara, päätyi sosiaalilautakunta siihen, että omakotialueita olisi lisättävä, jotta rakennustoiminta vauhdittuisi. Lautakunnan mielestä rakennustoiminta tulee suuntautumaan uusia näkökohtia silmälläpitäen:

”Wuokrakasarmien aika on ohi. Tähän vaikuttavat osaksi wuokralaisten turwattomuus, osaksi pularaikana syntynyt wiha kaikkea talon- ja wuokrahuijausta vastaan, osaksi taas ihmisten pyrkimys päästä oman tontin haltijaksi. 8 tunnin työpäiwä oli sitä paitsi vaikuttanut ratkaisevasti asunto-oloihin, sillä henkilö, joka pääsee työstä jo aikaisin iltapäiwällä (!), ei wiihdy koko päiwää synkän asuntokasarmien kolkoissa huoneissa, waan jättää kodin etsiäkseen ajankulua sen ulkopuolella. Yhteisk. täytyy järjest. yksilöille tilaisuutta oikealla tawalla wietää nämä wapaahetkensä kodin piirissä, puutarhassa omalla palstallaan”.

Tuohon sosiaalilautakunnan ajatukseen on tänäänkin helppo yhtyä! Varmemmaksi vakuudeksi Turun Sanomat kertoo onnistuneista kokeiluista ulkomailla, missä teollisuuslaitokset ovat järjestäneet viihtyisiä omakotialueita työläisilleen. Kotimaisiakin esikuvia löytyi: Helsingin kaupungin Vallilan alue, yksityinen Palosaaren huvilayhdyskunta sekä Siltasaaren tehdasyhtiön työläisalue. ”Tampereella lienee uusilla Pyynikin alueen tonteilla sama luonne”.

”Turusta on kunnan taholta useita tällaisia yrityksiä tehty x.x. omakotialueita on siroteltu eri puolille kaupunk. Mutta tavallis. sellaisille paikoille, jonne wesiwiem. ja sähköjohtojen wettäminen myöhemmin on osoittautunut tulewan maksamaan liian suuria summia”.

Niinpä monilla alueilla tontit jäivät myymättä tai vuokraamatta. Toisin on meillä:

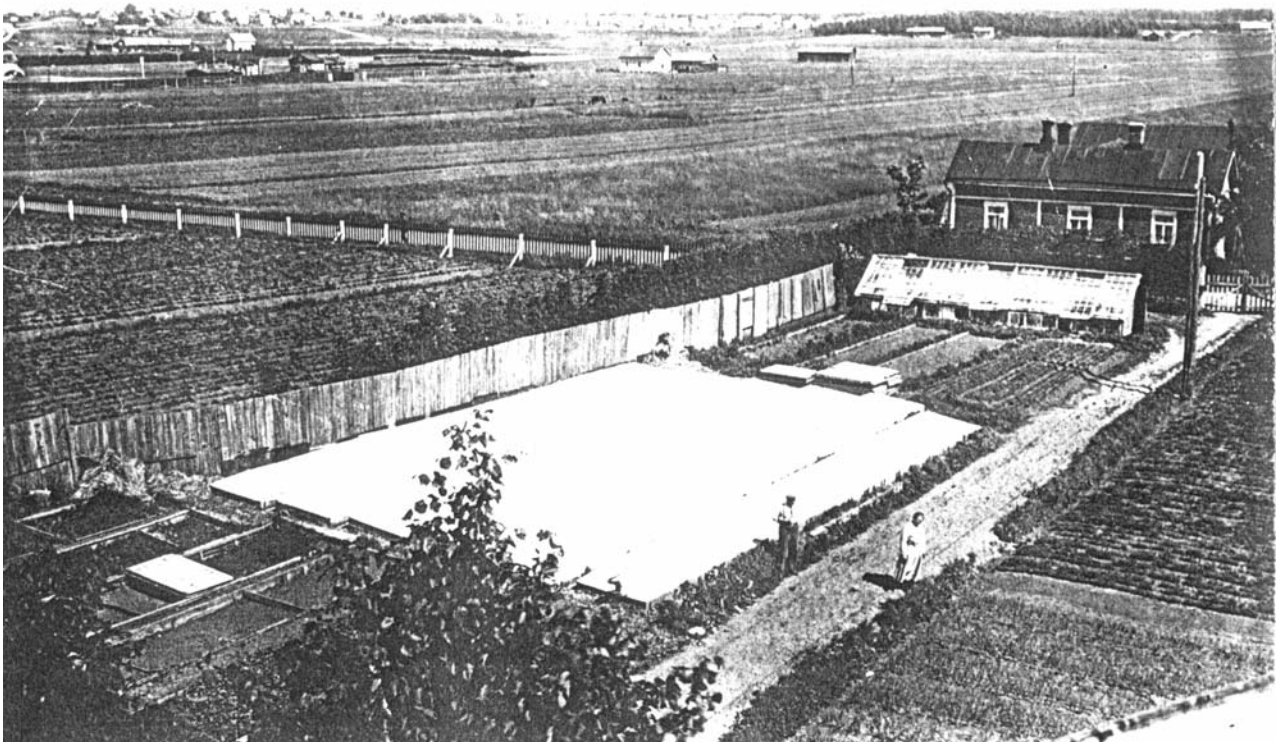
”Parhaiten on kaupunki onnistunut Wasaramäen omakotialueen järjestelyissä Eteläisellä takamaalla. Alue on aikoja sitten täyteen rakennettu ja uusia uusia vuokraajia olisi useita”.

Sitten todetaan taas kerran, aivan oikein, miten rauhallinen ja vaihteleva luonto täällä on. Valitettavasti vain suuret alueet eteläisellä takamaalla oli tavalla tai toisella jo määrätty muuhun tarkoitukseen. Niinpä asutusta olisi laajennettava lähinnä nykyisestä Uudenmaantiestä itään sijaitseville viljelysalueille, jotka oli onneksi vuokrattu lyhytaikaisilla sopimuksilla.

”Sosiaalilautakunta onkin ryhtynyt toimenpiteisiin tämänsuuntaisen järjestelmän aikaansaamiseksi ja siinä mielessä kääntynyt kirjelmällä rahatoimikamarin puoleen, pyytäen rahatoimikamaria walmistamaan esityksen uusien omakotialueiden perustamisesta Eteläiselle Takamaalle ylläolevaan mukaisesti”.

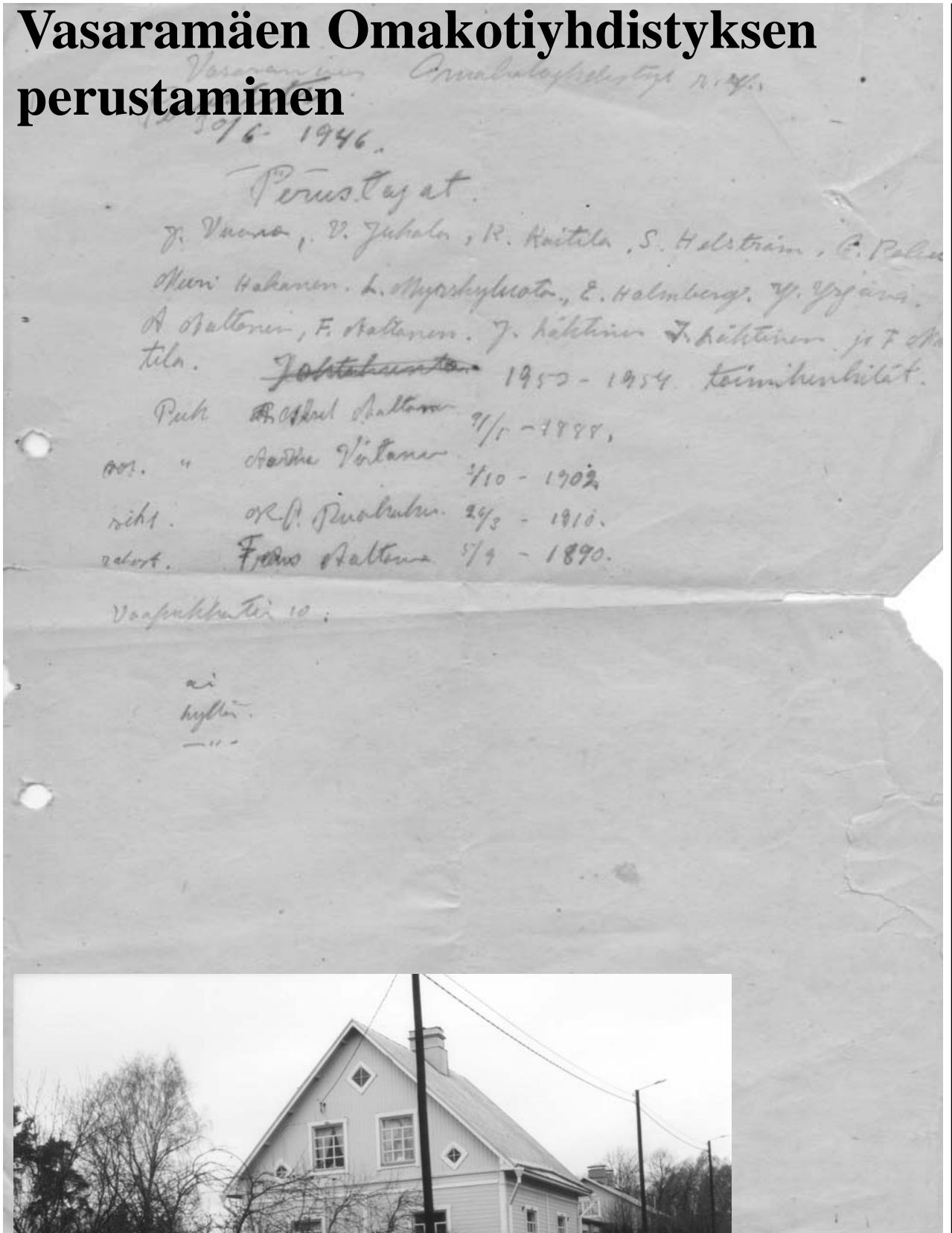
Rahatoimikamari ilmeisesti totteli, sillä heti sodan loputtua oli kaikki valmiina ja vilkas rakentaminen käynnistyi.

Tämä kirjoitus on lyhennelmä Turun Sanomien etusivun kirjoituksesta v:lta 1921. Alkuperäisenä se on kopioitu etukannen sisäpuolelle.

Vasaramäen näkymät 1930-luvulla olivat melko aukeat. Kuvassa Karrilan talo.

Vasaramäen Omakotiyhdistyksen perustaminen

Vasaramäen Omakotiyhdistys perustettiin sunnuntaina 30.6.1946 Petäjädun huvilan NO 6 pihalla. Perustamispaikan nykyinen osoite on Petäjätatu 3.

Pöytäkirja laarittu Wasaramäen ja sen
1 lähiympäristön perustettavaan Omakoti
nimisen Yhdistyksen kokous pidettiin
sunnuntaina kesäkuun 30 pnä, 1946
Pietäjäkadun huvilan NO 6 pihalla

I §

Tilaisuudessa olivat läsnä allamainitut henkilöt jotka
lupautuivat liittyä perustettavaan Yhdistyksen jäseneksi
Huvilanomistajat Akseli Aaltonen Juho Lähtinen Juho Vuono
Wäinö Juhola Kalle Kaitila Sulho Helsdröm Oskari Reku
Meeri Hakanen L Myrskyluoto Erig Holmberg Yrjö Yrjänä
Frans Aaltonen Frans Mattila

2 §

Perustettavaan Yhdistyksen valittiin puheenjohtajaksi
Akseli Aaltonen ja sihteriksi Juho Lähtinen sekä toimi
kuntaan tulivat valituksi Yrjö Yrjänä Sulho Helsdröm
Meeri Hakanen sekä varalle valittiin Juho Vuono ja Wäinö
Juhola

3 §

Kokouksessa päätettiin perustaa Wasaramäen ja sen
lähiympäristön Omakoti nimisen Yhdistyksen ja kotipaikka
on Turun Kaupunki Wasaramäki

Sääntö luonokse~~t~~ hyväksyttiin ja päätettiin hankkia
Oikeusministerin hyväksyminen sekä liittymis maksuksi hyväk-
syttiin 25 markkaa

Kokouksen puolesta

Akseli Aaltonen
puheenjohtaja

Juho Lähtinen
Sihteri

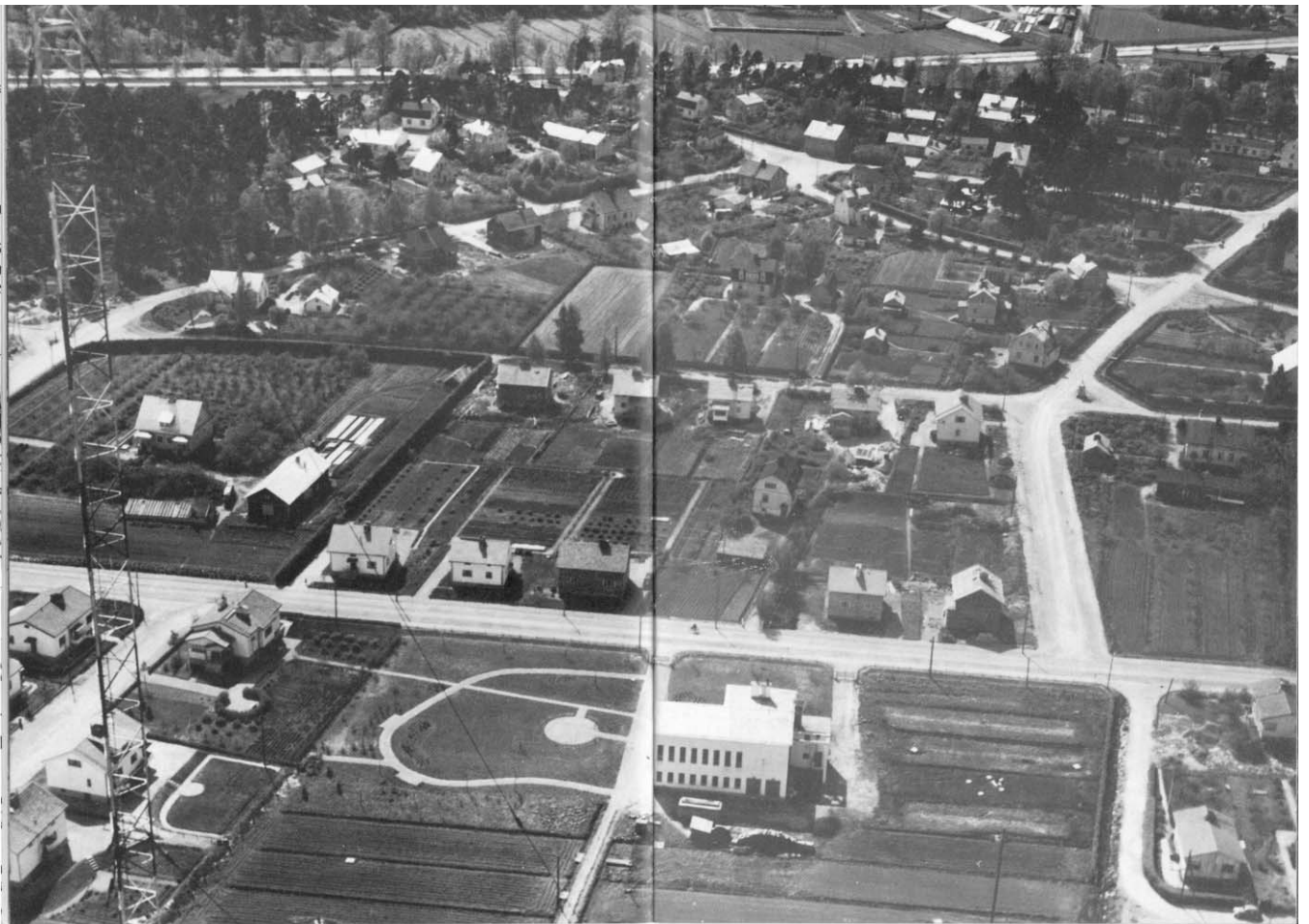
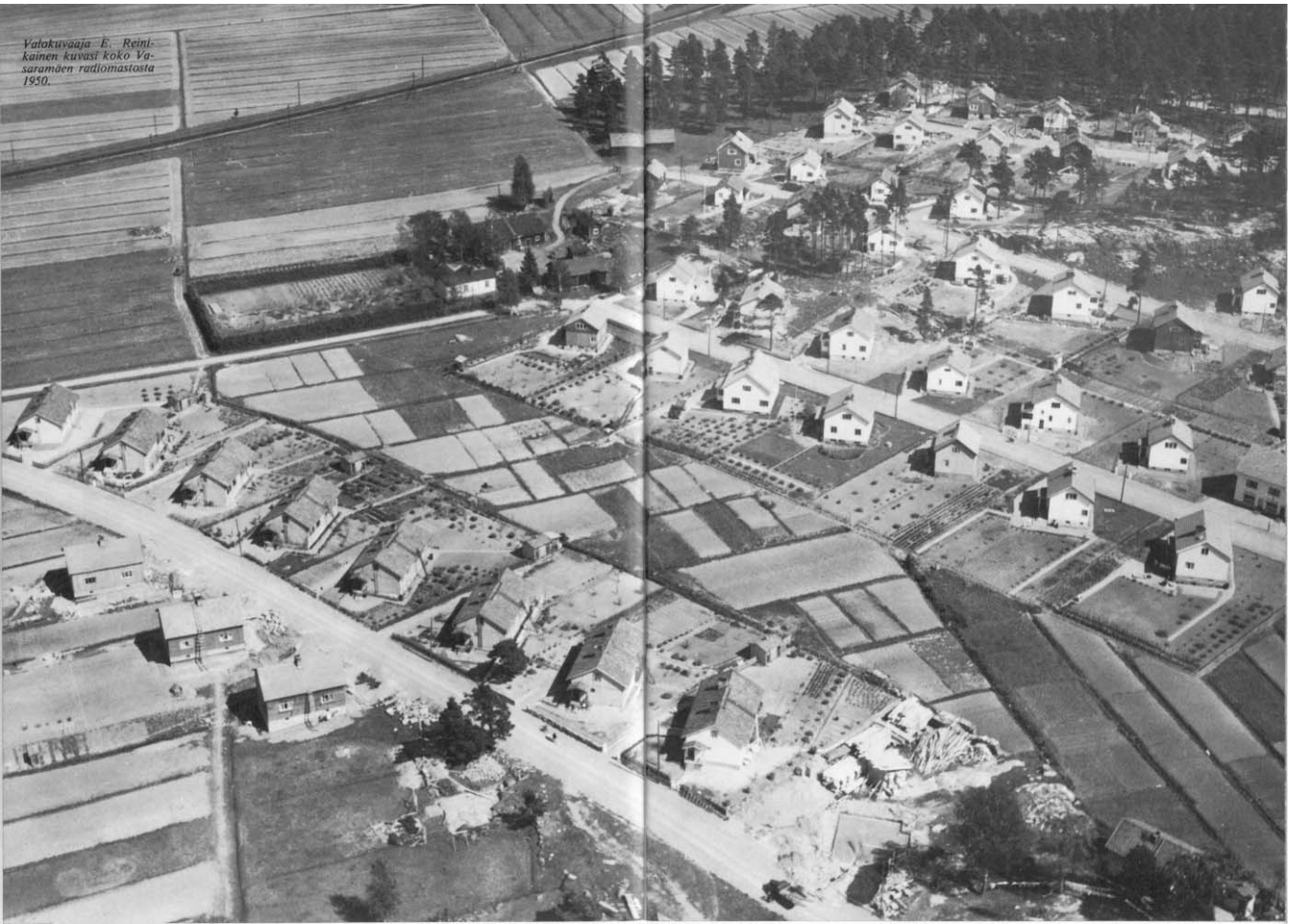

Veturinkuljettaja Lauri Suominen kapusi vuonna 1939 radiomastoon ja kuvasi ympäristöä.

Yalokivaaaja E. Reinikainen kuvasi koko Yäsäramäen radiomastosta 1950.

Valokuvaaja E. Reinikainen kuvasi koko Vasaramäen radiomastosta vuonna 1950.

Vasaramäen kaavasta ja tonteista

Oheisessa asemakaavakartassa nähdään Vasaramäen kaavoituksen monimuotoisuus. Kartan keskellä on radiotalon tontti. Sen länsipäässä, Rakuunatien toisella puolella olivat entiset suuret puutarhatontit (1). Radiotalosta luoteeseen nähdään pienehköjä tontteja, joihin ruotsalaiset lahjoittivat sodan jälkeen rakennukset (2). Kirsikkatien varrelta nähdään ns. miljoonataloja (3). Nimi johtuneen talojen rakentamisen aikaisesta hinnasta.

Kartan kaakkoiskulmasta voimme todeta mielenkiintoisen rakennusten sijoittamistavan. Talot on sijoitettu vinoon. Vierekkäisten rakennusten ikkunat eivät ole häiritsevästi vastakkain, vaikka rakennusten etäisyydet toisistaan ovat pienet.

Vielä voidaan havaita, että Marjamaanpuisto oli aikoinaan tarkoitettu varaukseksi rautatietä varten Paraisille (4).

Onpa tässä kartassa näkyvissä Mustikkatien ja Kirsikkatien risteyksessä vanha pesu- ja mankelitupa, jonka Turun kaupunki aikoinaan rakensi alueen asukkaiden käyttöön. Rakennus toimii nykyään kaupungin viheryksikön taukotupana. Viime vuosina sen vierellä on pidetty monet riemukkaat omenankukajuhlat (5).

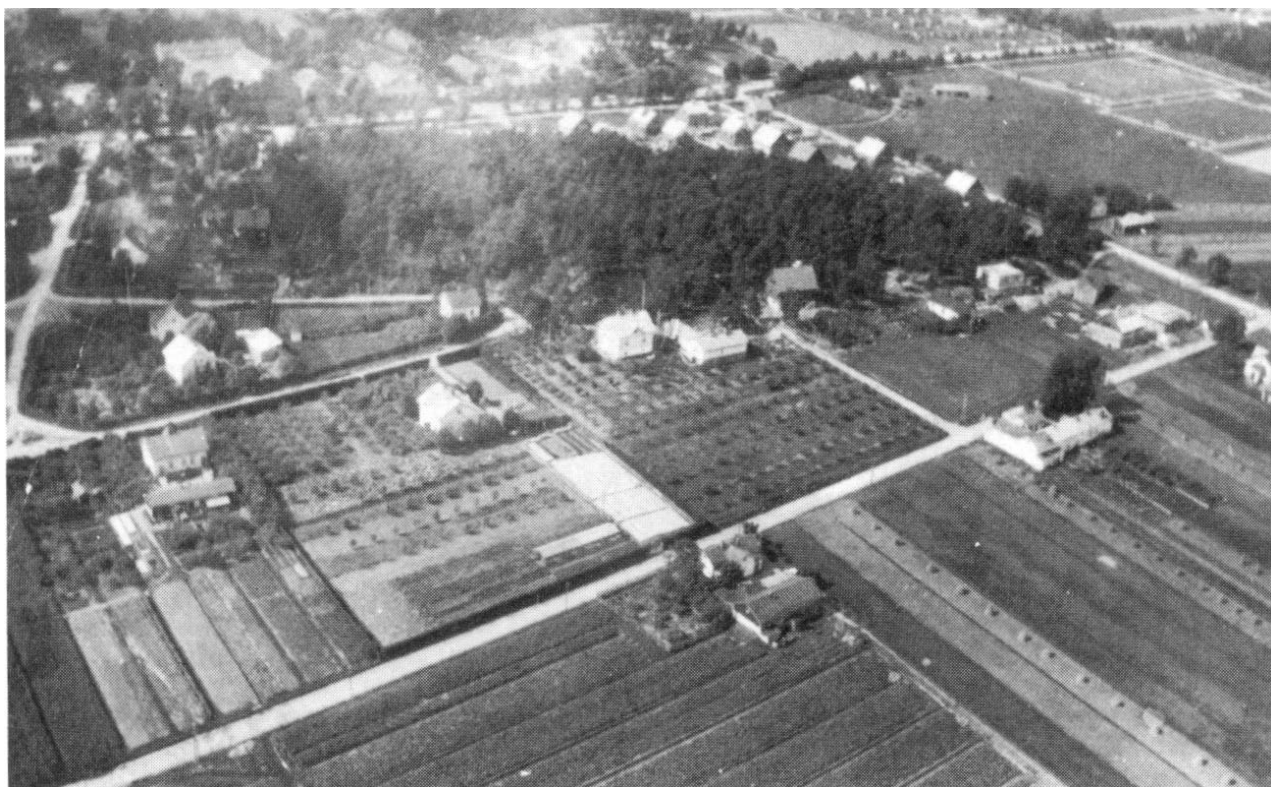

Kesäinen näkymä Juolukkatieltä

Vaapukkatien taloja talviasussa. Keskellä oleva talo kartalla numero 6.

Etualalla Rakuunatie, taustalla Uudenmaantie. Lauri Suominen, 1939.

Vasaramäkeä kuvattiin helikopterista v. 1996. Näkymä sama kuin yllä olevassa kuvassa.

Kuvassa Niittykadun ja
Koivukadun 'T-risteys',
Lauri Suominen, 1939.

Vasaramäen kaavasta ja tonteista

Ilmakuvat otettu helikopterista v. 1996

Vasaramäen alueen rakentaminen

Vanha Vasaramäki, Uudenmaantien vierustalla oleva alue, on kaupungin ensimmäinen kaavaan perustuva omakotialue. Muut alueethan olivat, kaupunkiin kuulumattomina, syntyneet ilman ennakkosuunnittelua. Varsinainen rakennustyö alkoi kaavan valmistuttua vuosisadan toisen vuosikymmenen alussa. Eräät tontit olivat nykyisiin tontteihin verrattuna hyvinkin suuria, mikä johti myöhemmin pelkoon tonttien pakkojaosta.

Uudenmaantien läheisyydestä rakentaminen eteni siten, että Rakuunatien varressa työskenneltiin talvisodan syyttyessä. Sotien jälkeen kaavoitettiin Juolukkatie, Karpalotie ja Vaapukkatie rintamamiestonteiksi. Muut alueen tontit vuokrattiin huutokaupalla.

Poikkeuksellinen oli Kirsikkatien ns. miljoonataloalue. Kun Vientihöyläämö oli rakentanut talot ja luovuttanut ne kaupungille, kaupunki myi talot ja niihin liittyvien tonttien vuokraoikeudet edelleen asukkaille huutokaupassa. Tavoitehinnaksi asetettiin miljoona markkaa silloista rahaa. Näin miljoonatalot saivat aikanaan nimensä.

*Iloisia rakentajia
Kirsikkatieellä v. 1950.*

*Puheenjohtaja Torsten
Auerin talo Leppätieellä
1940-luvulla.*

Rakuunatien Funkkis-
korttelissa sallittiin
tasakattoisten talojen
muuntaminen 1950-
luvulla. Asia
ratkaistiin
lopullisesti
korkeimmassa hallinto-
oikeudessa.

Niittykadun
varrella
rivitaloissa
energiaa säästetään
auringon avulla.

Karviaiskadulle
valmistui
rivitaloasuntoja
lähes 70 perheelle
1990-luvun alussa.

Vasaramäen alueen rakentaminen

Vasaramäki - eteläisestä takamaasta omakotialueeksi

Vasaramäen alueen rakentaminen

Vasaramäki - eteläisestä takamaasta omakotialueeksi

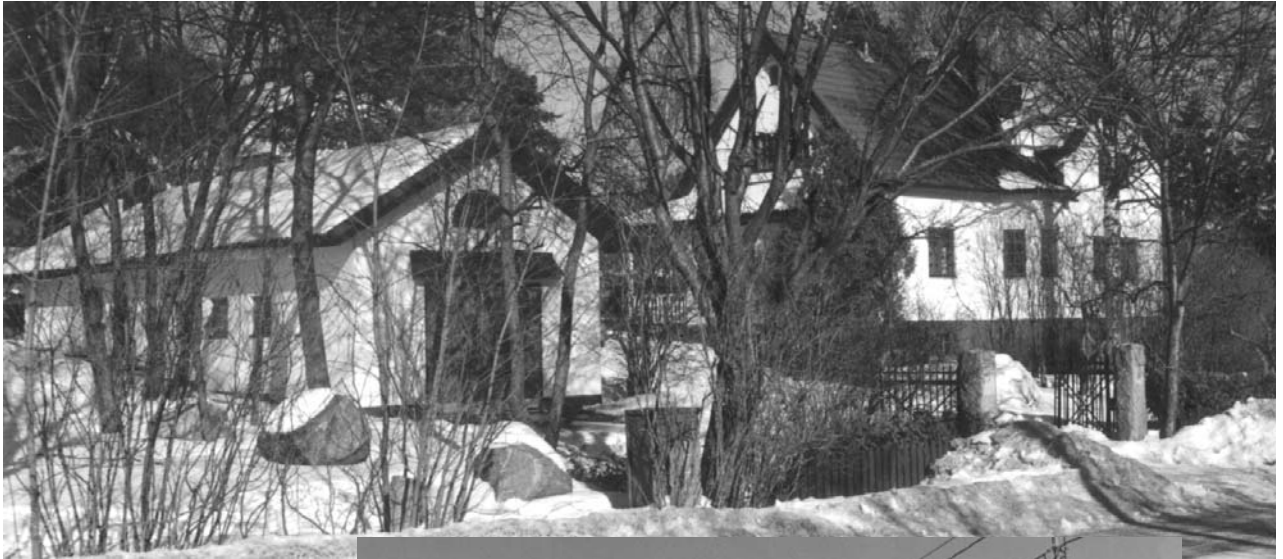

Vasaramäen alueen rakentaminen

Vasaramäki - eteläisestä takamaasta omakotialueeksi

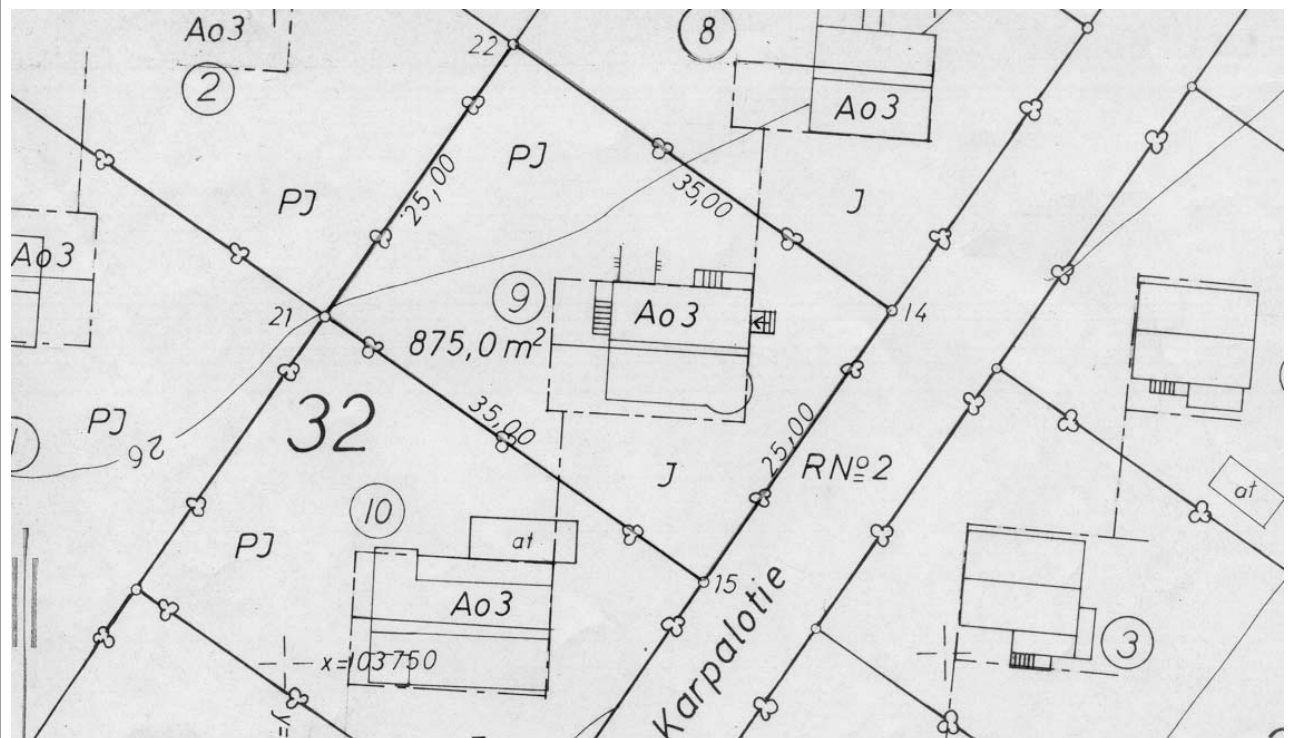
Tonttien vuokraaminen

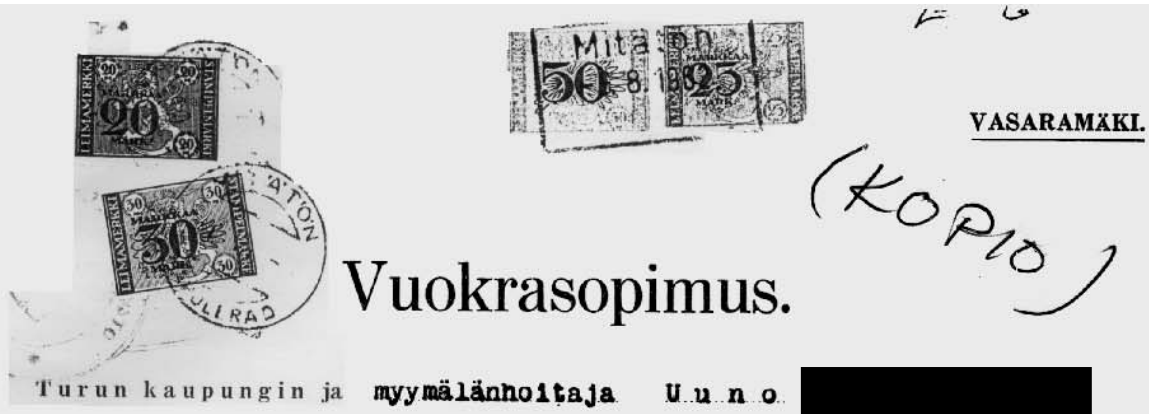
Kun sodan jälkeen alettiin luovuttaa ns. rintamamiestontteja, havaittiin puute. Ns. maanhankintalaki ei tuntenut omakotitontin vuokrausta. Lain mukaan tontti piti myydä rintamamiehille. Moni kunta, Turun kaupunki mukana, keksi vuokrausmenettelyn. Näin säästyi kunnan omaa maata. Tonttivuokrien indeksisidonnaisuutta vastaan alkoi kova taistelu 1950-luvulla. Vaikka yleensä indeksisidonnaisuudesta luovuttiin, monet kaupunkikunnat saivat aikaan, että tonttien vuokrat nousevat indeksiin mukaan. Vuokratonttien vuokra-aikaa saatiin 1960-luvulla pidennettyä 50 vuodella. Laki hyväksyttiin 9.3.1962. Lain kummallisuuksiin kuului, että toimitusmiehet saivat vallan tehdä uuden vuokrasopimuksen ja mitätöidä vanha, vaikka vuokra olisi maksettu ja vuokra-aikaakin olisi ollut jäljellä. Uudet vuokrat nousivat jopa 3-4-kertaa suuremmaksi, minkä kaupunginvaltuusto oli vuonna 1963 paikkakunnalle vahvistanut. Vasaramäessäkin usea vuokratontin haltija joutui tämän lain uhriksi. Valituksia tehtiin paljon. Viimein kaupunginhallitus päätti 26.6.1967, että vuokrat yhdenmukaistetaan, kun kaikki järjestelynalaiset toimitukset ovat tulleet lainvoimaisiksi.

Koska vuokratontin haltijat alkoivat tuntea asemansa turvattomaksi, alettiin etsiä mahdollisuuksia lunastaa tontti omaksi. Tämä tuli mahdolliseksi 1980-luvulla. Tontin lunastushinta määrättiin alueittain samaksi kuin kaupungin myymien tonttien hinta alueella muutenkin olisi. Asemiestonttien osalta syntyi kohtuuton tilanne.. Olihan heillä aluksi lakisääteinen oikeus halvempaan tonttiin. Huomiotta jäi myös se, että tontin asumiskelpoiseksi tekeminen jäi huomioimatta hintaa määrättäessä. Myös jäljellä olevasta jo ennalta maksetusta vuokra-ajasta ei myönnetty hyvitystä. Koska epäkohtia ei korjattu, ostopäätöksiäkään ei syntynyt. Tänä päivänäkin suurin osa Vasaramäen omakotitonteista on vuokratontteja, vaikka kaupunki on yrittänyt kaupitella niitä omaksi. Hinta on liian korkea verrattuna olemassa olevaan vuosivuokraan.

Kun 50-60 vuoden vuokra-aika päättyy, kaupunki ottaa tontin vuokralaiseen yhteyttä ajoissa. Laaditaan uusi vuokrasopimus. Kaupunki vaatii 2-3 vuoden vuokratakuunkin. Uusi vuosivuokra on paljon korkeampi vanhaa vuokraa ja se määräytyy matemaattisesta kaavasta: (luku 180 mk on muuttuva, ja siitä päätetään valtuustossa)

$$4 \% \times \text{tontin neliömäärä} \times 180 \text{ mk}$$

välillä on tänään tehty seuraava Vasaramäen omakotialueen **XXXII** korttelin tonttia N:o **9**
jonka pinta-ala on **875,0** neliometriä, koskeva vuokrasopimus:

1) Vuokra-aika on kuusikymmentä (60) vuotta **heinäk. 1 päivästä 1945** lukien, ollen vuokramiehellä kuitenkin oikeus, ellei kaupunginvaltuusto päätöksellä, joka on tehty ja vuokramiehen tietoon saatettu vähintään kaksi vuotta ennen vuokra-ajan päättymistä, ole määrännyt, ettei tonttia enää muuttumattomassa muodossa tai laajuudessa saada käyttää samaan tarkoitukseen, kuin ensimmäisenä luovutusaikana, saada vuokra-aika pidennetyksi edelleen kahdeksikymmeneksi vuodeksi, kuitenkin ehdolla, että vuokramies viimeistään kuusi kuukautta ennen vuokra-ajan päättymistä ilmoittaa Turun kaupungin kiinteistö- ja rakennuslautakunnalle, haluaako hän vuokraoikeuden pidennystä vai eikö, ja että vuokramies pidennetyn vuokrakauden aikana sitoutuu tontista suorittamaan vuokramaksun, jonka määrää arviolautakunta, johon kaupunki ja vuokramies kumpikin valitsevat kaksi jäsentä ja täten valitut viidennen jäsenen. Jos sopimuksentekijä jättää kiinteistö- ja rakennuslautakunnan määräämän ajan kuluessa valitsematta jäseniä sanottuun arviolautakuntaan, niin valitsee jäsenet kaupungin maistraatti.

2) Jos vuokramaksu 1) kohdassa mainitulla tavalla pidennetyltä vuokra-ajalta määrätään korkeammaksi, kuin arviomiesten kiinteistöistä saatavaksi laskema tulo, niin on kaupunki velvollinen, jos vuokramies niin vaatii, lunastamaan tontilla olevat rakennukset, jota vastoin tonttia ympäröivä aitaus ja tontilla olevat puut ja pensaat joutuvat korvauksetta kaupungille, ja määräävät sanotussa suhteessa tulevan korvauksen arviomiehet arvioimalla rakennusten silloisen teknillisen arvon. Tästä arvioinnista ei ole oikeutta valittaa. Arvioiminen on toimitettava niin hyvissä ajoin, että sen tuloksesta voidaan vuokramiehelle antaa tieto viimeistään vuotta ennen vuokra-ajan päättymistä.

3) Jos tontti samoilla tai uusilla vuokraehdoilla luovutetaan samaa tarkoitusta varten uudeksi vuokrakaudeksi, niin on vuokramiehellä etuoikeus ennen muita saada se vuokralle, jos hän kuukauden kuluessa siitä, kun vuokraoikeus on huutokaupalla tarjottu, ilmoittaa olevansa halukas suorittamaan tontista huutokaupassa tehdyn korkeimman tarjouksen mukaisen vuokramaksun, edellyttäen, että kiinteistö- ja rakennuslautakunta tämän tarjouksen hyväksyy. Kaupunki toimittaa tonttiin kuuluvan tieosan tekemisen, jonka tieosan muodostavat tontin viereiset tiet puolelta leveydeltään, lukuunottamatta kuitenkaan Uudenmaan maantietä. Tiet avataan toistaiseksi kiinteistö- ja rakennuslautakunnan määräämään leveyteen. Tien ja tontin välinen alue on vuokramiehen aidattava ja kunnostettava nurmeksi sekä pidettävä sellaisessa kunnossa siksi, kunnes se tulee tieksi käytettäväksi. Tontin tieosuuden kunnossa- ja puhtaana-pito sekä avaaminen talvisaikana on vuokramiehen tehtävä. Rakennettavaksi luovutettu tontti on viipymättä ympäröitävä siistillä aidalla.

4) Jos vuokramies kuolee, niin ovat hänen oikeudenomistajansa oikeutetut, ilmoitettuaan siitä kiinteistö- ja rakennuslautakunnalle, nauttimaan sopimusta hyväkseen. Jos vuokramies muuten haluaa luovuttaa vuokraoikeutensa ja tontilla olevat rakennuksensa kolmannelle henkilölle, niin on hän siihen oikeutettu kaupungin viranomaisia kuulematta, ollen luovutuksesta kuitenkin viimeistään kuukauden kuluessa sen tapahduttua ilmoitettava kiinteistö- ja rakennuslautakunnalle. Älköön vuokramies kuitenkaan missään tapauksessa luovuttako kolmannelle henkilölle rakentamista tai muuta tarkoitusta varten mitään osaa tontista.

5) Tonttia saadaan käyttää ainoastaan asunto- ja viljelystarkoituksiin sekä ammattiin, joka tulenvaaran, savun, hajun tai muun kautta ei voi tulla vastenmieliseksi seudun asukkaille. Tontilla älköön harjoitettako väki- tai mallasjuomien anniskelua tai myyntiä. Myymälähuoneuston saa tontille rakentettavaan rakennukseen sisustaa ainoastaan kiinteistö- ja rakennuslautakunnan luvalla.

6) Tontille on vuokraoikeuden menettämisen uhalla rakennettava viimeistään kahden vuoden kuluessa vuokra-ajan alusta lukien, ja on rakennettaessa noudatettava aluetta varten vahvistettua rakennusjärjestystä. Rakennusta ei saa kiinteistö- ja rakennuslautakunnan suostumuksesta kokonaan tai osaksi hajoittaa, ja on se, jos se palaa suuremmalta tai vähemmältä osalta, viipymättä rakennettava uudelleen. Vuokramies on velvollinen palovakuuttamaan rakennukset niiden arvoa vastaavasta määrästä, ja on vakuuttamisesta vuosittain jätettävä todistus kiinteistö- ja rakennuslautakunnalle.

7) Tontilla olevia puita ei saa laillisen edesvastuun uhalla kiinteistö- ja rakennuslautakunnan luvatta kaataa.

8) Jos tonttiin kuuluu viljelysmaita, niin on ne pidettävä hyvässä kunnossa ja hoidettava järkipärisesti.

9) Jos rakennus on tarkoitettu kahdelle perheelle, niin on kumpikin perhe oikeutettu tontin rakentamattomasta osasta saamaan vähintään 100 neliömetrin suuruisen kasvitarhamaan, edellyttäen, että maa on viljelykseen soveliaista eikä muita esteitä ole olemassa. Tontille on myöskin, mikäli mahdollista, istutettava hedelmäpuita ja pensaita.

(5:- m²) 10) Vuosivuokra on 4,375 markkaa - - - - - penniä, ja on siitä suoritettava kaupunginkassaan puolet kunkin vuoden toukokuussa ja toinen puoli marraskuussa. 20 ja 40 vuoden kuluttua korotetaan vuokramaksu kummallakin kerralla 10 prosentilla alkuperäisestä maksusta.

11) Kaupungilla on oikeus vetää tarpeellisia johtoja tontin kautta ja sen ylitse. Jos tämän kautta syntyy vahinkoa, niin korvaa kaupunki vahingon edellä 1) kohdassa mainitulla tavalla valittujen arviomiesten tekemän arvion mukaan, ellei sopimusta muulla tavalla ole aikaansaatu.

12) Kaupunki pidättää itselleen oikeuden, jos se alueen, jolla tontti sijaitsee, uutta jakamista tai uuden kadun perustamista varten käy tarpeelliseksi, ennen vuokra-ajan päättymistä lunastaa tontille rakennetut rakennukset, aidat, y.m. Lunastuksen määräävät edellä 1) kohdassa mainitulla tavalla valitut arviomiehet arvioimalla vuokramiehelle kuuluvan omaisuuden sen silloisen kunnan mukaan.

13) Vuokra-ajan päättyessä ovat tontilla olevat rakennukset, ellei kaupunki ole niitä lunastanut, vuokramiehen toimesta poistettavat. Tonttia ympäröivä aita sekä tontilla olevat puut ja pensaat ovat sitävastoin jätettävät paikoilleen ja lankeavat ne korvauksetta kaupungille.

14) Vuokramaksun suorittamisen ja muiden vuokrachtojen täyttämisen vakuudeksi on vuokramies velvollinen kiinteistö- ja rakennuslautakunnalle antamaan takauksen tai muun vakuuden, jonka lautakunta voi hyväksyä; ja on sellainen takaus vaadittaessa uudistettava tai vahvistettava.

Turussa, kesä kuun 20 päivänä 19. 45

TURUN KAUPUNGIN KIINTEISTÖ- JA RAKENNUSLAUTAKUNNAN PUOLESTA:

Ruohantyy

Anto Ruohantyy

Edelläolevaan sopimukseen olen tyytyväinen ja sitoudun sen ehdot kaikkiin puolin täyttämään. Paikka ja aika yllämainitut.

Uuno Uusimäki

Kunniapuheenjohtaja ja kunniajäsen

Vasaramäen Omakotiyhdistyksen perustajajäsen ja pitkäaikainen puheenjohtaja Akseli Aaltonen (1888-xxxx) kutsuttiin yhdistyksen kunniapuheenjohtajaksi 19.2.1958 vuosikokouksessa. Akseli Aaltonen toimi yhdistyksen puheenjohtajana perustamisesta 1946 lähtien aina vuoteen 1957 asti. Lisäksi hän oli yhdistyksen johtokunnan jäsenenä vielä 1958-59.

Akseli Aaltonen, (1888-xxxx)
Perustajajäsen
Puheenjohtaja 1947 – 57
Johtokunnan jäsen 1958-59
Kunniapuheenjohtajaksi 1958

Otto Ruuhonen
rakensi tämän
talon, Vaapukkatie
10.

Otto Ruuhonen (1910-) valittiin vuoden 1948 varsinaisessa vuosikokouksessa johtokunnan varajäseneksi kokouksen määräämin velvottein, *että on myös saavuttava kaikkiin yhdistyksen ja johtokunnan pitämiin kokouksiin jolsei ole mitään laillista estettä*. Pöytäkirjamerkintöjen mukaan hänet valittiin samana vuonna jo varapuheenjohtajaksi. Yhdistyksen johtokunnassa (nyk. hallituksessa) Otto Ruuhonen oli vuoden 1987 loppuun asti. Näiden neljän vuosikymmenen toiminnan aikana hän oli kahdesti sihteerinä, vuosina 1949-53 ja 1955-61. Ansiokkaasti yhdistyksen hyväksi toiminut Otto Ruuhonen kutsuttiin ensimmäiseksi kunniajäseneksi vuosikokouksessa 12.2.1988.

Otto Ruuhonen, (1910-)
Varapuheenjohtaja 1948
Johtokunnan sihteerinä 1949-53, 1955-61
Johtokunnan jäsen 1954-75, 1977-87
Johtokunnan varajäsen 1976
Kunniajäseneksi 1988
Suomen Pienkiinteistöliiton hallituksen varajäsen 1965-66 ja 1970-71,
Varsinainen jäsen 1952-64 ja 1967-69,
Liittovaltuuston varsinainen jäsen 1976-87
Väliaikaisen piiritoimikunnan jäsen 1976-82
Piiritoimikunnan varsinainen jäsen 1984-87

Muisto menneiltä vuosilta

Hilkka ja Veikko Myrskyluoto

Vasaramäkeen vuonna 1925

Taloja oli myynnissä useita joka puolella kaupunkia. Vanhenpamme mieltyivät jostain syystä Vasaramäessä olevaan taloon. Siitä asti tämä on ollut kotimme. Myynnissä oli mm. talot Koivukatu 1:ssä ja 4:ssä. Tarjolla oli myös pieni punainen talo Lehmustie 7:ssä (on vieläkin kunnossa ja värikin on punainen).

Isämme hoiti isännöintitehtäviä Sirkkalankatu 24:ssä, jossa oli yli 40 asuntoa ja tonttikin oli oma. Sen omistaja tiesi vanhenpamme etsivän taloa ja tarjosi taloan myös meille. Sitä vanhenpamme eivät uskaltaneet kuitenkaan ostaa suurten velkojen pelossa, vaikka talossa toimi vanhempiemme vuokraama leipomokin. Hintapyyntö oli 240 000.- markkaa sen aikaista rahaa. Tämän vanhenpamme ostaman talon hinta oli 87 000.- markkaa. Vanhenpamme rakensivat tontillemme kotileipomolle tilat ja leipomo toimi siinä vuosina 1936-1941.

Tonttien kokoa kuvaa hyvin esim. Lehmustien ja Niittykadun kulmatontti. Noin 70 vuotta sitten ko. tonttiin kuuluivat nykyiset tontit Lehmustie 8 ja 10 sekä Niittykadun puolelta tontit 13, 15 ja 17. Tietyin välein on kaupunkia kiinnostanut suurten tonttien käyttö. Monet luovuttivat osia tonteistaan uusiksi tonteiksi, kuten jo edellä ilmeni. Näin mekin teimme ja helpottihan tämä järjestely tontin hoitoa sekä pienensi myös kaupungille maksettavaa tontin vuokraa.

Vuokralaiset

Asuminen oli melko vaatimatonta myös tilojen suhteen. Hyvin yleistä oli huoneiden vuokraus omastakin asunnosta. Näin saatiin usein niin välttämätöntä tulon lisäystä. Sodan jälkeen vuokraukseen velvoitti myös huoneenvuokralautakuntakin.

Hellströmin talo

Tämä talo sijaitsi korttelissa, Vasaramäenkatu-Koivukatu-Petäjäkatu, tontin eteläpäässä. Hellströmit olivat lapseton pariskunta ja kauan sitten jo poistuneet joukostamme. He ansaitsivat elantonsa pienimuotoisella puutarhatuotekaupalla. Pääasiassa he kasvattivat kukkia ja taimia. Vähäisemmässä määrin myös juurikasveja sekä omena-, luumu- ja kirsikkapuita. Tuotteet lastattiin käsikärryihin ja vietiin kauppatorille myytäväksi.

Marossi

Näen vieläkin silmissäni sen miehen ulkomuodon ja muistan huudon: MAROSS! MAROSS! Luulen monen ajattelevan, mitä tuo nyt on? Kysymyksessä oli jäätelön myyjä. Valkoiset kaksipyöräiset jäätelökärryt kulkivat kerran kesässä pitkin vasaramäenkin katuja italialaisyntyisen miehen työntäminä. Voitte uskoa, se oli lasten juhlapäivä. Tällä italialaisella oli vakituinen jäätelön myyntipaikka nykyisen Myllysilan kohdalla Itäisellä Rantakadulla. Siitä kulki myös Föri-lautta joen poikki. Nyt ovat ajat jäätelön saatavuudenkin suhteen muuttuneet. Tänä päivänä jäätelöauto tulee kesät - talvet kerran viikossa melkein kotiovella pysähtyen ja soittaa äänekkäästi tunnussäveltään. Ainakin viidessä maassa valmistettua jäätelöä on tarjolla.

Pallokentät

Lapsuudessamme neljänmaalin kenttänä oli Lehmustie-Petäjäkatu-Vasaramäenkatu-kolmio. Toisena

pelipaikkana oli ns. "mettäplaani" Kirsikkatien aukiolla. Siellä pelattiin pesäpalloa. Toistakymmentä nuorta oli innolla mukana. Välillä pelattiin jotain muutakin, mutta hyvällä sovulla ja "pelisääntöjä" noudattaen. Nykyinen Vasaramäen koulun pallokenttä oli tuolloin puutarhuri Holmbergin kauppapuutarhana aina koulun rakentamiseen saakka.

Viemärit ja vesijohdot

Noin 50 vuotta sitten alkoivat viemäryöt Vasaramäenkin alueella. Niin hyvältä kuin se tuntuikin, se toi mukanaan myös ongelmia. Monesta, siihen asti hyvästä kaivosta katosi vesi. Muistini mukaan viimeinen toimiva oli Raunion tontilla Lehmustien ja Niittykadun kulmassa. Siitä kaivosta nouti vettä monta perhettä, meidänkin perhe. Koivukadun ja Niittykadun kulman kaivo oli jo tuolloin kuivunut. Viemärien mukana tuli myös vesipostit. Koteihin saakka vesi tuli sitä mukaan kuin kunkin varat sen sallivat. Tämä oli valtava parannus asumismukavuuteen. Ajatellaan vaikka pyykinpesua. Aikaisemmin vesi kerättiin sadevedestä, kannettiin kaivolta sekä myöhemmin vesipostilta. Kaivojakaan ei läheskään kaikilla ollut. Viemärintyöt aiheuttivat myös talojen perustuksiin ongelmia kun pohjaveden pinta laski viemärikaivantojen takia. Monet talot oli tehty melko heikoin perustustiedoin vanhoille pehmeille pelloille. Näitä ongelmia korjaillaan vieläkin.

Kaupoista

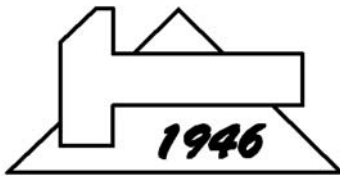
Vasaramäessä oli tuolloin kaikki kaupan palvelut, lukuunottamatta rautakauppaa. Kirjakauppa toimi Uudenmaantie 34:ssä, jossa toimi myös Osuusteurastamon lihakauppa ja Valion maitokauppa. Ennen sotia toimi Petäjädulla Juholan talossa, Uudenmaankatu 56, sekatavarakauppa. Myöhemmin Petäjädun toiselle puolelle rakennettiin liikerakennus, jossa oli pankki ja apteekki. Kukkakauppa toimii talossa edelleen. Lehdon kauppa toimi Koivukatu 4:ssä 1970 vaiheille asti. Joku saattaa muistaa vielä Tarmolan kaupankin Koivukatu 1:ssä. Sen sisäänkäynti oli Koivukadun puolella syvennyksessä.

Kauppias Mandi Lehto piti ruoka- ja siirtomaamyymälää Koivukatu 4:ssä. Sisäkuvassa kauppias toinen oikealta ja miehensä Oiva Lehto toinen vasemmalta. Kolme muuta ovat palkattuja myyjättäriä.

Nimitunnus ja logo

Omakotiyhdistys tuli toimeen yli 40 vuotta ilman omaa lippua, standaaria ja ns. kirjelogoa. Yhdistyksen ilmoittelu jäsenkunnalle tapahtui neljän vuosikymmenen ajan tolppa- ja lehti-ilmoituksin. Kun papereitten monistaminen helpottui, jäsenkunnalle alettiin 1980-luvulla kantaa jäsenkirjeitä kotiin. Jotta yhdistyksen tiedotteet erottuisivat helpommin mainosten seasta, kirjoitettiin aluksi jäsenkirjeen ylälaitaan isolla **VASARAMÄEN OMAKOTIYHDISTYS**. Kirjaimet saatiin aikaan ns. siirtokirjaimilla liimaamalla. Tietokoneitten tullessa avuksi nimitunnus muuntui vähän, **Vasaramäen Omakotiyhdistys ry**, hallituksemme jäsen Jukka Auranen suunnitteli varsinaisen logon käyttäen pohjana standaariamme. Jäsenkirjeitten väri on kirkkaan keltainen, jotta se erottuisi paremmin mainospostista.

Vasaramäen Omakotiyhdistys ry

Standaari

Yhdistyksessä syntyi 1980-luvun lopulla ajatus saada oma standaari. Yhdistyksen jäsenille julistettiin suunnittelukilpailu. Luvattiinpa oikein rahapalkinto. Kilpailu tuotti vain yhden ehdotuksen, joka palkittiin. Ehdotus ei ollut ”valmis” hallituksen asettamalle epäviralliselle raadille. Standaariajatus sai olla useita vuosia lepäämässä. Kun yhdistyksen 50-vuotisjuhlat alkoivat lähestyä 1990-luvun puolessa välissä, standaarin uusi suunnittelu laitettiin käyntiin. Monien ehdotusten ja useiden kokousten kompromissina lähetettiin yhdistyksemme jäsenen Pauli Järvisen ehdotus Turun maakuntamuseon asiantuntijalle, amanuenssi Tom Bergroth’lle, nähtäväksi. Hänen neuvojensa avulla standaarimme sai nykyisen muotonsa. Hyväksymispäivämääräksi tuli 1.11.1995. Turun kaupunginhallitus antoi luvan käyttää kaupungin vaakunaa standaarissamme.

Standaarin värit:

- Suomen lipun värit
- kaupungin vaakunassa viralliset värit
- valkoiset silkkitupsut
- vasaran väri kulta
- jalustana valkea marmorilaatta

Standaarin säännöt:

Standaari voidaan antaa tai myöntää muistolahjana seuraavin perustein yhdistyksen hallituksen erikseen tekemän päätöksen perusteella:

1. Erytysen ansioituneesti yhdistyksen hyväksi toimineelle henkilölle tai yhteisölle
2. Vasaramäen Omakotiyhdistys ry:n arvokkaimpana virallisena huomionosoituksena
3. Hallituksen puheenjohtajalle hänen luovuttaessaan tehtävät seuraajalle

Esityksen standaarin saajasta voi tehdä jokainen omakotiyhdistyksen jäsen. Esitys on tehtävä yhdistyksen hallitukselle.

Rakennusjärjestys vuodelta 1913

Ennen yhdistyksen varsinaista perustamista Hammarbackan alueelle oli kaupunginvaltuuston vahvistama rakennusjärjestys vuodelta 1913. Siinä määrättiin tarkoin, miten talot tuli rakentaa. Vasaramäki oli siis Turun ensimmäinen kaavaan perustuva omakotialue.

¹¹⁰⁷
Liite 5/1935

Hammarbackan omakodinalueen omakodinpalstojen
rakennusjärjestys.

Kaupunginvaltuuston vahvistama kesäkuun 26 p:nä
1913.

1 §. Palstalle rakennetut asuinrakennukset eivät käsittäkö suurempaa alaa kuin 120 m², yhteensä eteiset ja porraskäytävät siihen luettuna, eikä useampia kuin kaksi keittiötä. Kellarikerrokseen, jonka seinien tulee olla tulenkestävää ainetta, saatakoon laittaa peso- ja leivintupa sekä työpaja, mutta ei asuinhuoneita.

Asuinrakennus saadaan rakentaa ainoastaan yksikerroksiseksi, lukuunottamatta kellari- ja ullakkokerroksia, sekä korkeintaan 7.0 metriä korkeaksi, laskettuna maan alimmasta kohdasta katonrajaan, ja 11.0 metriä korkeaksi katonharjalle.

2 §. Asuinrakennus on rakennettava ajanmukaiseksi ja somaksi, silmällä pitäen että se täyttää kohtuulliset vaatimukset mukavuuteen ja terveyteen sekä takaa mahdollisimman suuren turvallisuuden tulenvaaraa vastaan, missä tarkoituksessa seuraavia yleisiä määräyksiä on noudatettava:

1:o) että asuinrakennus rakennetaan tarkoituksenmukaiselle paikalle se
kä varustetaan tarpeellisella perusmuurilla ja kivijalalla;

2:o) että asuinhuoneet saavat tarpeellisen korkeuden ja ovat varustetut kyllin suurilla ikkunilla suoraan saatavaa valoa varten;

3:o) että asuinhuoneet varustetaan ilmanvaihtoventtiileillä;

4:o) että asuinhuoneet ovat varustetut sopivilla tulisijoilla tai lämmitysjohtoilla;

5:o) että tulisijat, savujohtot ja savupiiput laitetaan siten, että ne ovat helposti puhdistettavat eivätkä ole tulenvaarallisia;

6:o) että, jos tulisija rakennetaan kellarikerrokseen, sen välikatto päällystetään tulenkestävällä aineella vähintään 1,5 senttimetrin paksuudelta.

7:o) että kuhunkin keittiöön laitetaan ruokasäiliö vähintään 1 m²:n lattiapinnalla;

8:o) että kellari- ja ullakkokerroksiin johtavat portaat tehdään kyllin leveiksi ja mukaviksi;

9:o) että lattia- ja kattotäytteeksi käytetään ainoastaan puhdasta ja kuivaa ainetta;

10:o) että katon päällystykseen käytetään tulenkestävää ainetta.

3 §. Ulkhuonetta älköön yleensä rakennettako lähemmäksi asuinrakennusta kuin 10 metriä eikä lähemmäksi palstan rajoja kuin 6 metriä.

Ulkhuonetta älköön sijoitettako sille puolelle palstaa, joka on tien puolella.

Ulkhuone ei saa olla korkeampi kuin 4 metriä, mitattuna maan alimasta kohdasta katonrajaan.

Ulkhuoneen katto on tehtävä tulenkestävästä aineesta.

Ulkhuoneeseen on laitettava vedenpitävä lantaruumi, joka on oleva tehty siten, ettei lika voi sieltä tunkettua perustaan eikä päästä leviämään maata pitkin.

4 §. Ennenkuin rakennus, olkoonpa asuin- tai ulkhuone, saadaan palstalle rakentaa, on piirustus sitä varten keksin kappalein palstan asemapiirroksen kera rahatoimikamarille jätettävä. Piirustus on laadittava sellaisessa mittakaavassa, että 1 senttimetri vastaa 1 metriä. Sittenkuin kaupunginarkkitehti on piirustuksen tarkastanut ja rahatoimikamari sen hyväksynyt, jätetään toinen kappale takaisin palstanhaltijalle, varustettuna merkinnällä siitä, että rahatoimikamari on piirustuksen hyväksynyt.

Samanlaiset määräykset ovat voimassa, jos jo löytyvään rakennukseen on tehtävä muutoksia tai lisäyksiä.

Edellämainitulle asemapiirrokselle, joka, laadittuna mittakaavassa 1:500, maksutta annetaan palstanhaltijalle, on suunnitellun rakennuksen

Sittenkun lupa rakennukseen rakentamiseen on hankittu, paaluttaa kaupungingeodeetti rakennuspaikan. (Rakennuspaikan paalutuksesta suoritetaan 7 markan maksu kultakin rakennukselta.)¹

Poikkeusta vahvistetusta piirustuksesta älköön tehtävä.

5 §. Rahatoimikamarin, kaupunginarkkitehdin tai kaupungingeodeetin antamia määräyksiä ja osoituksia rakennuksen tai sen rakentamisen suhteen on tarkoin noudatettava.

Ennenkuin rakennus saadaan ottaa tarkoitustaan varten käyttöön, on se palstanhaltijan ilmoituksesta kaupunginarkkitehdin² tarkastettava, joka toimituksesta jättää todistuksen rahatoimikamarille. Jos tarkastuksessa on havaittu virheellisyyksiä tai poikkeuksia vahvistetusta piirustuksesta, ovat ne rahatoimikamarin määräämän ajan kuluessa korjattavat, minkä jälkeen rakennus uudestaan tarkastetaan. Sittenkuin kaupunginarkkitehti on rakennuksen hyväksynyt, antaa hän siitä todistuksen, joka rahatoimikamarin toimesta jätetään palstanhaltijalle.

Edellämämainituista tarkastuksista suoritetaan 20 markan maksu kustakin. Valtuuston päätös huhtik. 20 p:ltä 1922.

6 §. Teiden nimiä osoittavat kilvet hankkii ja ylläpitää kaupunki; sitävastoin on palstanhaltijan omalla kustannuksellaan tieltä näkyvälle paikalle asetettava palstan numero, joka on vähintään 15 senttimetriä korkeilla numeroilla maalattava levyille.

7§. Naapuripalstan vastaisen aidan laittaa kumpikin naapuri puoliksi. Elleivät naapurit voi sopia sanotun velvollisuuden jakamisesta keskenään tai aitauksen laadusta, on rahatoimikamarin siinä kohden antamia määräyksiä ehdottomasti noudatettava. Tien tai yleisen paikan vastaisen aidan laittaa palstanhaltija yksinään, ja on sellainen aita tehtävä soman näköiseksi ja aina pidettävä huolellisessa kunnossa.

¹

Nytemmin suoritetaan maksut maaherran marrask. 7 p:nä 1924 vahvistaman kaupungingeodeettikonttorin suorittamien toimitusten takson mukaisesti

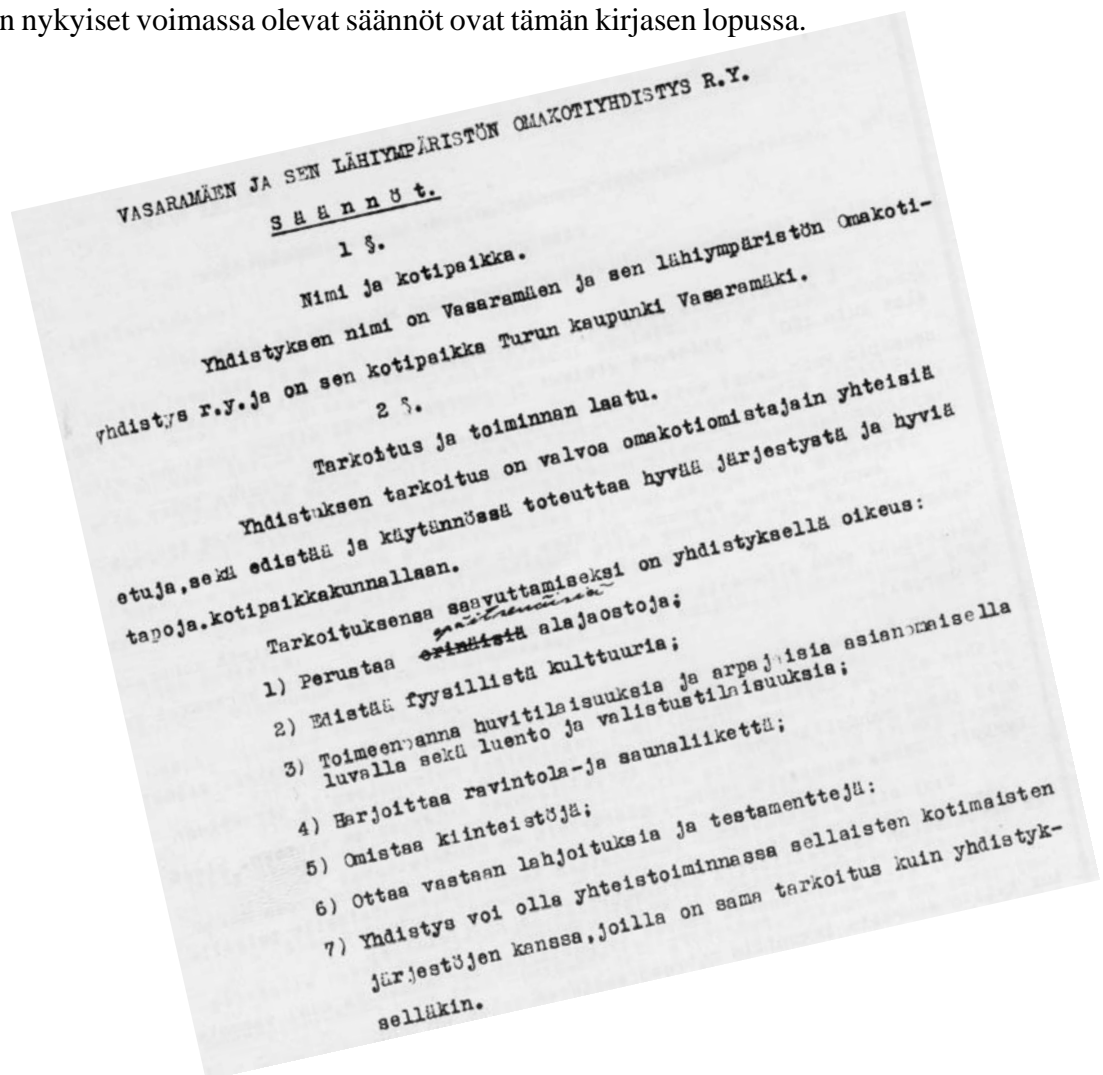
8 §. Vähempiä poikkeuksia tästä rakennusjärjestyksestä, jotka eivät ole ristiriidassa sen tarkoituksen kanssa, voi rahatoimikamari vuokraajan kirjallisesti tekemästä anomuksesta tarpeen sattuessa myöntää kulloinkin toimitettavan eri harkinnan mukaan, ja on rahatoimikamarin määrättävä ne lähemmät ehdot, joilla tuollaisia poikkeuksia voidaan tehdä.

Yhdistyksen säännöt

Nykyinen Vasaramäen Omakotiyhdistys perustettiin 30.6.1946 ja merkittiin yhdistysrekisteriin 3.10.1946. Yhdistyslain muutos pakotti sääntömuutokseen v. 1977. Samasta syystä jouduttiin taas sääntöjä muuttamaan 1995.

Alla ote yhdistyksen ensimmäisistä säännöistä. Todettakoon erikoisena yksityiskohtana toisessa pykälässä, kohdassa 4, että yhdistyksellä oli oikeus harjoittaa ravintola- ja saunaliikettä.

Yhdistyksen nykyiset voimassa olevat säännöt ovat tämän kirjasen lopussa.

Yhdistyksen edunvalvonta

Yhdistystoiminnan tärkein motiivi on usko siihen, että yhteisvoimin yhteiset asiat tulisivat parhaiten hoidettua. Näin ajatellen edunvalvonnasta on tullut asukasyhdistysten vakiintunut toimintamuoto. Maksujen ja taksojen tarkka seuranta, sekä tarvittaessa kannan ottaminen kuuluvat yhdistyksen tärkeisiin tehtäviin. Viranomaiset varsin usein pyytävät yhdistyksiltä kannanottoja niitä koskevista asioista. Tämän laatuasia asioita ovat mm. asemakaavan muutokset, valmiiksi rakennetun asuinalueen täydennysrakentamiseen, liikenteen järjestelyt.

Jäsenistölle järjestettävät yhteiset tilaisuudet ovat tärkeitä me-hengen luomiseksi, toistemme tuntemiseksi sekä tiedonkulun kannalta hyödyllisiä kanavia.

Yhdistysten välinen kanssakäyminen on tuloksellista kokemusten vaihtoa.

Turun Pientalojen Keskusjärjestö r.y. (TPK) toimii paikallisesti tärkeänä vaikuttajana turkulaisten omakotiyhdistysten edunvalvojana kaupunkiin päin ja päinvastoin. Vaikka yksittäinen yhdistyksen voi jotain vaikuttaa, niin keskusjärjestöön kuulumalla joukkovoimalla vaikuttaminen on tuloksellisempaa. Näin on myös **Suomen Omakotiliiton** vaikutuksen kanssa, joka edustaa omakotiväkeä valtiovaltaan ja eduskuntaan päin. Jäsenyhdistyksenä voimme kääntyä suoraan liittomme puoleen asioissa joissa ajattelemme olevan valtakunnallista merkitystä. Maamme on jaettu kolmeentoista piiriin, jotka toimivat yhdysiteenä liiton ja yhdistysten välillä.

Suomen Omakotiliitto

Turun Pientalojen Keskusjärjestö

Hyvät vasaramäkeläiset

Omakotiasukkaat arvostavat sellaista asumistapaa, jossa asukas on itsenäinen, riippumaton ja lähellä luontoa. He tietävät, että asuminen omakotitalossa on hyödyllistä heille ja perheelleen. Talo, siihen normaalisti kuuluvat ulkorakennukset ja pihapiiri, antavat sellaista elintilaa, johon raskaan rakentamisen tiheillä alueilla ei ole mitään mahdollisuutta.

Omakotiasukkaiden yhdistyksen perustamisen yleinen syy oli tuohon aikaan monasti maan jälleenrakentaminen. Oli puutetta kaikesta, rakennustarvikkeista, vesijohdoista, viemäreistä, puistoista, leikkipaikoista. Perustajat tiesivät, että omakotiyhdistys voi tarvittaessa vaikuttaa välittömästi lähiympäristöönsä. Omakotiyhdistyksen tärkeä merkitys on koota usean asukkaan mielipide yhdeksi ja voimakkaaksi mielipiteeksi.

Puheenjohtaja Aapo Surakka, Suomen Omakotiliitto

Osa niistä asioista, joihin oli syytä vaikuttaa, oli luonteeltaan sellaisia, joista päätettiin aivan muualla kuin omalla asuinpaikkakunnalla. Siksi oli perusteltua toimia niin, että sana kuului myös oman kunnan ulkopuolelle. Liittymällä Suomen Omakotiliittoon Vasaramäen Omakotiyhdistys saattoi toteuttaa tämän tavoitteensa. Vasaramäen omakoti-ihmisen näkemys yhtyneenä koko muun Suomen omakotiasukkaiden näkemykseen saattoi siirtyä hallintoviranomaisten ja lainsäätäjien tietoon.

Yhdistysten toiminnan tärkeä osa on myös ollut mm. erilaisten perhetapahtumien, kilpailujen, siivoustalkoiden ja juhlien järjestäminen. Vasaramäessä tunnetaan erityistä kiinnostusta oman koulun ja sen oppilaiden hyvinvoinnista.

Keskeisiä valtakunnallisia edunvalvontakysymyksiä lähivuosina tulevat olemaan kiinteistöverotuksen taso, jalkakäytävien talvipuhdistus, tasapuolisesti asumismuodosta riippumatta jaettavat korjausavustukset, energiaverotus ja sähkömarkkinat.

Näissä Suomen Omakotiliitto paikallisten yhdistysten kanssa tekee kaiken mahdollisen omakotiväen etujen puolustamiseksi.

Toivon yhdistyksellenne menestystä tulevina vuosina.. Samalla haluan todeta Vasaramäen Omakotiyhdistyksen osallistuneen aktiivisesti liiton hallintoon jo neljäkymmentä viisi vuotta. Uskon, että yhteistyöllä voimme vaikuttaa siihen, että suomalainen yhteiskunta voi paremmin kun tuomme oman vahvistuvan näkemyksemme mukaan asuntopoliittiseen keskusteluun.

Pois, pois postin tieltä...

Postilaitos yritti 1970-luvun lopulla lopettaa postin jakamisen pientalojen ovien postiluukuista. Asukkaita kehoitettiin asentamaan postilaatikko postinjakajan kulkeman reitin varteen. Naapurustoja määrättiin sijoittamaan laatikot samaan orteen. Apua pyydettiin jopa oikeuskanslerilta. Viimein eduskunta päätti, että ensin hallituksen tulee antaa Posti- ja lennätinlaitokselle tarkat ohjeet, ennen kuin voidaan pientaloalueilla siirtyä luukkukannosta laatikkokantoon. Näin päättyi postisota 1970-luvulla.

Uusi postisota syttyi vuonna 1992, kun pientaloväki sai postin lähettämän kirjeen, jossa ykskantaan käskettiin pystyttämään postilaatikkoryppäitä katujen päihin. Aikaa oli pari viikkoa ja maa vielä roudassa. Omakotiväki heräsi aktiiviseksi. Laatikoita ei pystytetty. Alettiin noutaa posti postitoimipaikoista. Liikenneministeriö puuttui tähän kiistaan antamalla esityksen postitoimintalaiksi, joka sitten eduskunnassa hyväksyttiin. Pikaisesti ja huonosti valmisteltu laki oli yksipuolinen ja huono. Siinä turvattiin lähinnä postin liiketaloudelliset seikat. Postin vastaanottajat jäivät ilman heille kuuluvaa oikeusturvaa.

Yleisesti hyväksytty postitoimintalaki todettiin kelvottomaksi. Syntyi kuitenkin välirauha postin ja pientaloväen kesken. Enää ei vaadittu pientaloalueille postilaatikkoryppäitä. Laatikon sai pystyttää oman porttinsa pieleen. Vasaramäessä käytiin yhdistyksen hallituksen ja postin paikallisjohtajan kanssa yhdessä sopimassa ns. tulkinnanvaraiset hankalat portinpielet. Jotain tässä hävityssä kamppailussa voitettiin: kukin sai pystyttää oman postilaatikon omalle tontille...

ARVOISA ASIAKKAAMME

Muistutamme alueellanne 16.4.1992 tapahtuneesta yhtenäiseen laatikkoonkantoon siirtymisestä. Tieto-jemme mukaan ette vielä ole siirtäneet laatikkoanne postinjakajan kulkureitin välittömään läheisyyteen.

Pyydämme Teitä ystävällisesti siirtämään laatik-konne 1.5.1992 mennessä ko. paikkaan. Muussa tapauksessa varaamme Teille mahdollisuuden noutaa postilähetyksenne 5.5.1992 alkaen

postikonttorista TURKU 70,
osoite Uudenmaankatu 19,

Yhdestä yhden luukun periaatteesta

Jaakko Kares

Aprillipäivänä vuonna 1992 postiluukusta tuli postimiehen tuomana Postin joka talouteen tarkoitettu Arvoisa Asiakkaamme otsikolla varustettu valkoinen joukkokirje. Siinä todettiin mm, että posti siirtyy Suomessa perusjakelun osalta pientaloalueilla yhtenäistettyyn laatikkojakeluun. Kirjeessä todettiin edelleen, että tämä merkitsee Teidän kohdaltanne postinjakelun siirtymistä luukkujakelusta laatikkojakeluun. ” Pyydämme Teitä ystävällisesti asentamaan postilaatikon 16.4.1992 mennessä tonttinne rajalle postinjakajan kulkureitin välittömään läheisyyteen. Samalla posti tarjosi erillistä luukkujakelusopimusta sekä vihreitä, punaisia ja valkoisia muovilaatikoita edulliseen 40 markan hintaan. Mietiskelin itsekseni vähän asiaa ja katselin laatikon paikkaa. Ajattelin, että jospa siirtäisi asiaa viikolla parilla, että maa olisi varmasti jo sula roudasta. Vähän ihmetytti myös asian hoitotapa, mutta mitäs siitä, kun käsky on kerran käynyt.

Jo seuraavalla viikolla tulla tupsahti omakotiyhdistyksen keltainen jäsenkirje, missä yhdistyksen johtokunta mukaillen keskusjärjestön kantaa suositteli, että ” emme tee toistaiseksi mitään”. Näin päätin sitten itsekin menetellä. Paheksuvin katsein, kuten muutkin, seurasin, niitä poikkeusyksilöitä, jotka olivat asettaneet laatikon tai ryhtyneet valmisteleviin toimiin asiassa. Seurauksena oli laatikoiden katoaminen kadun varrelta.

Runsaan kahden viikon kuluttua oli vuorossa postin punainen kirje. siinä posti muistutti alueella

16.4.1992 tapahtuneesta yhtenäiseen laatikkokantoon siirtymisestä. Tietojemme mukaan ette ole vielä siirtäneet laatikkoanne postinjakajan kulkureitin välittömään läheisyyteen. Pyydämmekin Teitä ystävällisesti siirtämään laatikkonne 1.5.1992 mennessä ko. paikkaan. Muussa tapauksessa varaamme Teille mahdollisuuden noutaa postilähetysenne 5.5.1992 alkaen postikonttoristanne.

Parin päivän päästä saapui taas omakotiyhdistyksen kirje. Siinä yhdistyksen kanta oli aiemman suuntainen. Liitteenä oli reklamaatiomalli, jonka mukaan laki säätää postille velvollisuuden toimittaa postin postiosoitteeseen. Päätin olla tekemättä asian johdosta mitään, paitsi aloittaa postin noudon postikonttorista.

Noutolinjalla

Omakotiyhdistys suositteli käymään noutopostissa tiistaisin ja torstaisin. Päätin noudattaa ainakin aluksi suositusta. Postikonttorissa kansaa oli runsain mitoin noutamassa postiaan. Henkilöllisyyspaperien esittämisen ja osoitteen ilmoittamisen jälkeen sai kunkin päivän postin ruskeassa kirjekuussa, johon oli merkitty postin saapumispäivä. Naapurin postia ei saanut kuin naapurin tekemällä yksilöidyllä valtakirjalla. Noudot sinänsä olivat tapahtumia. Pitkät jonot kärsimättömiä ihmisiä, joista osa sätti mitä moninaisin sanoin ja tavoin postitoimiston henkilökuntaa järjestelmästä.

Parin viikon kuluttua posti tiedusteli ystävällisellä kyselykirjeellä, mitä voitaisiin tehdä postinne kulun parantamiseksi. Tarkoitus saattoi olla hyvä, mutta mielestäni hienompaa keljuilua en ole koskaan osakseni saanut. Asian ilmeisesti koki joku muukin keljuiluksi. Joku haastoi postin oikeuteen, joku toinen kanteli oikeusasiamiehelle ja suurin osa käytti omia suoria oikeussuojakeinojaan.

Itse jatkoin omaa noutolinjaa. hain postin kerran viikossa eli viikon viimeisen työpäivän päätteeksi. Ja eihän siellä muuta ollut kuin viikon laskut ja perjantaisin ilmestyvä aikakausilehti. Sanomalehdethän tulivat omana jakelunaan postiluukusta.

Kyllästyin melko pian koko asiaan. Samoin postikin kyllästyi asiakkaisiinsa ja vuokrasi tyhjäksi jääneen ruokakaupan, johon postinjakelu siirrettiin. Posti myöntyi myös jakelun suhteen niin, että kieltäytyjille kannettiin maanantaisin koko noutamatta jätetty viikon posti. Uudessa jakelupisteessä tunnelma oli vallan muuta kuin postitoimistossa. Palvelu oli tehokasta ja asiallisen ystävällistä. Ihan tuli mieleen, että onkohan täällä yhdeksi avaintuloalueeksi otettu (ei nyt toki postin kanto, mutta kuitenkin). Ei sitä postiksi voinut oikein uskoa. Jakelupisteessä kullakin postinsaajalla oli oma kirjekuori, joka tyhjättiin asiakkaalle. Naapurin postin noutokin oli jo helpompi prosessi kuin lainhuudon hakeminen. Ja ruskeita päiväyksellä ja nimellä varustettuja kirjekuoriahan minulla oli jo vähän toista sataa. Ainoa huono puoli oli pakettikortin tulo. Sen kanssa piti sitten taas lähteä postitoimistoon.

Elämä postin suhteen alkoi olla harmonista postiluukusta että postin mukana miltei viikottain tulleita erivärisiä suosituksia, kehotuksia ja osin uhkailusävyisiä joukkokirjeitä lukuunottamatta. Sen verran niitä luin, että ainakin jossakin vaiheessa odotettiin välillä oikeusasiamiehen päätöstä ja välillä lainsäädäntöä.

Routa suli

Vähän vuoden 1994 aprillipäivän jälkeen päätin, etteikö se routa ole jo vähän sulanut ja minun postisotani loppu. Asensin postilaatikon portinpieleen postinkantajan ajatellun kulkureitin varteen ja postinkanto alkoi toimia 1.5.1994.

Postilaatikkoni on nyt puolestaan mulkoilevien katseiden kohteena. Laatikoita on tosin ilmaantunut muuallekin kadun varteen. Kieltäytyjät ovat viimeksi saaneet ilmoituksen, että heidän postijakelunsa siirretään erillisestä jakelupisteestä postitoimistoon ja kullekin kieltäytyjälle annetaan jakelunumero jne.

Koko prosessi tuntuu näin jälkikäteen jotenkin aika hupaisalta. Laatikkopaketti, verrattuna luukkujakeluun, on varmasti postille järkevä ja taloudellinen. Asian olisi voinut sanoa suoraan, eikä puhua palvelun parantamisesta, ainakaan ihmisille, joilla on vielä muistissa kahdesti päivässä tapahtunut luukkujakelu. Siirtymän olisi voinut tehdä myös pehmeämmäksi. Niistä postinsaajista, jotka ovat noutaneet ja noutavat edelleenkin kaikki postinsa jopa kilometrien päästä, koko juttu saattaa tuntua käsittämättömältä.

Vasaramäen Omakotiyhdistys puoli vuosisataa

Yhdistys täytti pyöreät vuodet eli täydet 50 vuonna 1996. Sinä vuonna yhdistys aktivoitui merkittävästi järjestämällä jäsenkunnalleen pitkin vuotta erilaisia mielenkiintoisia tapahtumia.

Hiihtokilpailut lapsille pidettiin 24.3. Vasaramäen koulun kentän maastossa. Oli suuren urheilujuhlan tunnelmaa, hiihdettiin, voitettiin ja iloittiin.

Turun Kaupungin teatterissa oli toinen tapahtuma 24.4. Jäsenille tarjottiin sopivaan hintaan teatterilippuja Kafe Paris-esitykseen.

Rock-konsertti tarjottiin Vasaramäen koulun lapsille toukokuussa.

Omenankukkajuhla oli konserttitapahtuma vanhan Radiotalon pihalla, jossa Turun Metsänkävijäin soittokunta puhalteli ihmisten mieliin hyvän kesätuulen.

Yhdistyksen **juhlakokous** pidettiin perustamispaikalla, Petäjäkatu 3:n pihassa, 30.6. Silloin oli kulunut tasan 50 vuotta yhdistyksen perustamisesta. Tilaisuudessa paljastettiin yhdistyksemme standaari.

Valokuvanäyttely alueestamme avattiin 15.10. Lehmusaukiolla vanhan Osuuskaupan ikkunoissa sekä illalla Vasaramäen kirjastossa.

Juhlatammi istutettiin Poppelitien päähän puistoon juhlistamaan yhdistyksemme 50-vuotistaivalta. Tammen viereen hankittiin vanha raitiovaunupysäkin päätykivi ja komea muistolaatta.

Varsinaista **50-vuotisjuhlaa** vietettiin lauantaina 26.10.1996.

Aamulla laskettiin sepele sankarivainajille.

Onnittelujen vastaanotto ja juhlalounas pidettiin Lehmusvalkamassa

Päiväjuhlaa vietettiin Vasaramäen koululla iltapäivällä.

Iltajuhlan viettoapaikaksi oli valittu tunnelmallinen Sirkkalan kasarmin Upseerikerho.

Juhlahiihtokilpailu

Yhdistyksemme alkuvuosien talvisin järjestettiin mittavat hiihtokilpailut. Sarjoja oli aikuisille ja lapsille. Nykyään kiinnostus murtomaahiihtoon on vähentynyt. Yhdistyksemme hiihtokilpailut ovat muuttuneet pikkuväen talvitapahtumaksi. Vuosittain on yritetty järjestää hiihtokilpailut. Valitettavasti oikulliset säät ja lumen ajoittainen puuttuminen ovat vaikuttaneet asiaan. Lumi on sulanut pois ennen kuin on latu saatu edes valmiiksi. Kun yhdistys vietti aikanaan 50-vuotisjuhliiaan, onnistuttiin pääsemään ladulle seuraavin tuloksin:

2-3-vuotiaat 1. Markus Kiviranta
 2. Karoliina Renvall
 3. Mari Lahti

4-vuotiaat 1. Noora Järvinen
 2. Mirka Lehtinen
 3. Salli Laakio
 4. Katriina Rajaniemi

6-vuotiaat 1. Noora Laakio

9-vuotiaat 1. Joon Ingberg
 2. Henriikka Rajaniemi
 3. Leena Ojala
 4. Petteri Mäkeläinen
 5. Anni Keinänen
 6. Jyri Järvinen

11-vuotiaat 1. Senja Okkonen

Ratamestarina toimi Markku Lehtinen ja kumpp.

Omenankukkajuhla

Perinteinen Omenankukkajuhla järjestettiin tällä kertaa vanhan radiotalon pihalla. Juhla markkinoitiin kävelykonserttina. Kävelen tultiin ja kuunneltiin Turun Metsänkävijäin ison soittokunnan keväisiä säveliä. Juhlaväelle tarjottiin kahvia ja perinteistä ”Vasaramäen sinistä” vanhasta maitotonkasta. Lapsille oli varattu limonaadia ja karkkeja sekä ilmapalloja. Tilaisuudessa kuultiin myös tontin tulevasta käytöstä ja päästiin tutustumaan vanhan radiotalon tiloihin sisältä.

Juhla alkoi torvisoittokunnan sävelillä ja puheenjohtaja Heikki Knuutin tervetulosanoin

Vasaramäen sinisen jakamisen suorittavat perinteisellä kokemuksella Pekka Pessa ja Kalle Aho

Yhdistyksen hallituksella riitti hymyä vielä juhlien jälkeenkin. Vas. Heikki Knuuti, Kirsti Koskelainen, Markku Lehtinen, Liisa Saari, Pekka Pessa, Matti Ulmala

Juhlakokous

Juhlakokous pidettiin yhdistyksen perustamispaikalla, Petäjätatu 3:n pihassa. Oli kulunut täsmälleen 50-vuotta, kun Vasaramäen Omakotiyhdistys perustettiin. Perustamispöytäkirja on tämän julkaisun sivulla 11. Talon nykyiset omistajat Kamilla ja Simon Nordberg olivat järjestäneet kokoukselle juhlat puitteet kesäiselle pihamaalle. Juhlakokouksessa paljastettiin yhdistyksen standaaari, joka luovutettiin puheenjohtajalle.

Vasaramäen Omakotiyhdistys r.y.
Pöytäkirja Vasaramäen Omakotiyhdistys r.y:n hallituksen juhlakokouksesta

Aika : Sunnuntaina, 30.6.1996 klo 17.

Paikka: Yhdistyksen perustamispaikalla, Petäjätatu 3:ssa, Kamilla ja Simon Nordbergin omistaman huila N:o 6:n pihamaalla.

1. Kokouksen avaus

Puheenjohtaja Heikki Knuuti avasi kokouksen ja toivotti kaikki paikallaolijat tervetulleiksi Vasaramäen Omakotiyhdistyksen historialliseen kokoukseen.

2. Kokouksen laillisuus ja päätösvaltaisuus

Kokous todettiin laillisesti kokoonkutsutuksi ja päätösvaltaiseksi

3. Läsnäolijat

Todettiin kokouksen läsnäolijat ja myönnettiin hallituksen ulkopuolisille läsnäolo- ja puheoikeus.

4. Yhdistyksen perustaminen 50 vuotta sitten

Todettiin, että Vasaramäen ja sen lähiympäristön Omakotiyhdistys perustettiin tällä juhlakokouspaikalla sunnuntaina, 30. päivänä kesäkuuta 1946 klo 19 alkaneessa kokouksessa. Puheenjohtaja luki perustamiskokouksen pöytäkirjan. Asiaa juhlistettiin kuohuviinillä.

5. Yhdistyksen standaarin paljastaminen

Paljastettiin yhdistyksen standaaari. Todettiin standaarin sopivan erinomaisesti Vasaramäen henkeen ja tyyliin.

6. Standaarin N:o 1 luovuttaminen yhdistykselle

Yhdistyksen standaaari N:o 1 luovutettiin yhdistyksen puheenjohtajalle. Hän lupasi pitää sen arvoisassaan paikassa näkyvillä muistuttamassa yhdistyksen antamista velvoitteista ja oikeuksista.

7. Kokouksen päättäminen

Puheenjohtaja päätti kokouksen ja kiitti kaikkia läsnäolijoita asiallisesta ja juhlahenkisestä myötäelämisestä tässä juhlakokouksessa.

Valokuvanäyttely

Kirjoitettaessa minkä tahansa yhdistysten historiikka havaitaan yleensä sama puute. Vuosien kuluessa tapahtumia ei ole valokuvattu riittävästi. Kuvia ei ole saatavilla. Edellisen julkaisun jälkeiseltä ajalta ei löytynyt montakaan valokuvaa. Jäsenistöltä saatiin joitakin. Tämän historiikin toimittamista varten työllistettiin hallituksen jäsenet Tom Nybom ja Markku Lehtinen valokuvaamaan Vasaramäkeä. Mielenkiintoista ja monipuolista kuva-aineistoa kertyikin parin vuoden aikana runsaasti taitavien kameramiesten ottamina.

Nyt olikin kuvia runsaasti. Materiaalin suuren määrän takia järjestettiin kaksi valokuvanäyttelyä. Toinen sijoitettiin Lehmusaukion entisen Osuuskaupan ikkunoihin. Sillä hetkellä siinä kaupassa toimi lihaleikkaamo. Toinen näyttely rakennettiin Vasaramäen kirjastoon. Näyttelyt olivat avoinna noin kuukauden ajan ja niihin kävi tutustumassa runsaasti väkeä.

Juhlatammi

Yhteistyössä kaupungin puutarhan kanssa päätettiin Vasaramäen Omakotiyhdistyksen 50-vuotisen taipaleen kunniaksi istuttaa alueen johonkin puistoon tammi. Sijoituspaikaksi valittiin Poppelitien päässä oleva puistokolmio. Jotta myöhemmätkin sukupolvet tietäisivät puun alkuperän, sen viereen hankittiin kengänkoron muotoinen vanhan raitiovaunupysäkin graniittipaasi. Päälle kiinnitettiin iso laatta, josta selviää puun historia. Kivelle löytyy varmaan monta käyttöä myöhemmin. Se voi toimia istuimena, eväspöytänä ehkä puhujakorokkeenakin?

Laatan suunnittelija ja valmistaja Seppo Saari kiinnittämässä laattaa.

Juhlatammen istutus on päättynyt. Tammen seuraksi istutettiin pensaita. Vas. Matti Ulmala, Jukka Auranen, Pekka Pessa, Markku Lehtinen ja Heikki Knuuti

50-vuotisjuhlapäivän tapahtumia

Kunniakäynti sankarihaudoilla

Yhdistyksen hallitus suoritti kunniakäynnin sankarihaudoilla. Seppelenauhassa oli teksti Te annoitte elämäenne, jotta me voisimme vapaana elää.

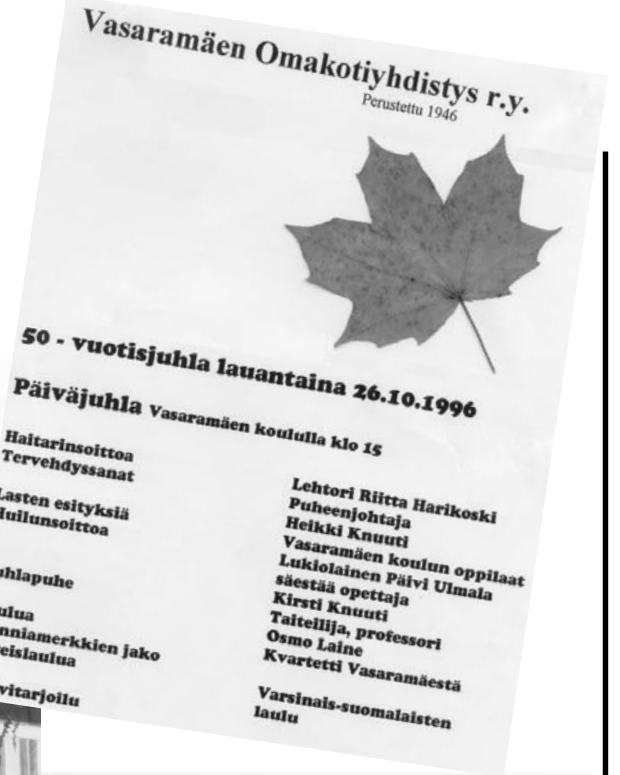
Juhlavastaanotto Lehmusvalkamassa

Ennen juhlavastaanoton alkua kaikki onnittelijat istutettiin Koiramäen punaiseen linja-autoon. Juhlakansaa ajelutettiin ympäri Vasaramäkeä ja kerrottiin Vasaramäen historiasta ja nykypäivästä.

Lehmusvalkamassa tapahtui onnittelujen vastaanotto. Lahjojen ja kukkien sijasta mahdolliset huomionosoitukset oli pyydetty suuntaamaan juuri perustetulle Omakotiyhdistyksen stipendirahastolle, jolla tuetaan vasaramäkeläisten lasten opiskelua paikallisissa kouluissa. Tilaisuudessa vieraille tarjottiin lounas ja kahvit.

Päiväjuhla Vasaramäen koululla

Vasaramäkeläinen vahvistettu kvartetti: Elina Penttinen, Hanna Niemi, Tuomas Söderman, Joonas Penttinen ja Antti Knuuti.

Juhlissa huomioitiin aktiiviset yhdistyksen toimihenkilöt. Yhdistyksen myöntämät numeroidut standaarit 2 ja 3 saivat Kunniajäsen Otto Ruohonen ja yhdistyksen pitkäaikainen sihteeri Tyko Siren. Suomen Omakotiliiton hopeiset ansiomerkit saivat Pekka Pessa, Liisa Saari ja Matti Ulmala.

Iltajuhla

Iltajuhlaa vietettiin Sirkkalan kasarmin Upseerikerholla. Kutsuvieraat ja oma väki täytti juhlapaikan viimeistä sijaa myöten. Juhlapuheen piti Tyko Siren kertoen värikkäästi oman sihteerikautensa monista hankkeista.

Illan muusta ohjelmasta mainittakoon mm. lausuntataiteilija Riitta Vasenkarin tunteellinen esitys, sekä Hannu Mäkilän väkevä yksinlaulu.

Yhdistyksen hallitus hauskutti yleisöä sauvavoimistelullaan. Laivaston soittokunnan seitsikko piti huolen taustamusiikista ruokailun aikana.

Vasaramäki, mastojen kylä

Vanhemmat vasaramäkeläiset muistavat hyvin ajan, jolloin puhelimesta ja hellan levyille asetetusta kattilasta kuului radion yleisohjelmaa. Alkuun se tuntui hämmäntävältä ja jopa hauskaltakin, mutta pian siihen tottui. Aiheuttaja oli lähellä: Suomen Yleisradion keskiaaltolähetin Rakuunatien varrella. Radiotalo nykymuodossaan valmistui 1939. Vierelle rakennettiin 152,5 metrin korkuinen masto, joka oli maasta eristetty amerikkalaista valmistetta olevan jalkaeristimen avulla. Myöhemmin rakennettiin vielä toinenkin masto. Ulalähetyksiä kokeiltiin jo vuonna 1948 ja kymmenkunta vuotta myöhemmin alkoivat televisiolähetykset. Ula- ja TV-lähetykset loppuivat kuitenkin jo 1965. AM-lähetykset jatkuivat vielä vuoteen 1988 asti. Ohjelmien lähetystoiminta loppui ja viimeinen masto kaadettiin 24.10.1988. Paljon kertyi katselijoita. Maston kaatajille oli tulla yllätys, kun navakka lounaistuuli työnsi kaatuvaa mastoa kohti huoltorakennusta. Meni todella lähelle! Näin oli poistunut erinomainen maamerkki, jonka avulla moni on vuosien mittaan suunnistanut Vasaramäkeen. Samalla hävisivät Vasaramäen ”puhelinradiot”. Enää ei voinut mennä Lehmusaukion puhelinkoppiin kuuntelemaan radiosta uutisia ja musiikkia.

Radiotalo jäi tyhjäksi. Se houkutteli paikalle häiriköitä, jotka tunkeutuivat taloon. Suojeltavaksi määrätty rakennus kärsi pahoja vaurioita. Tällä hetkelle taloa uusitaan useamman perheen asuinrakennukseksi. Ympärillä olevalle tontille valmistuu useita rivitaloja.

Vasaramäkeen haluttiin oma koulu

Vasaramäessä asuvat lapset joutuivat käymään 1940-luvun lopulla joko Martin tai Kerttulin kansakoulua. Vanhemmat olivat huolissaan, koska koulumatkoihin kului aikaa päivittäin jopa useita tunteja. Vasaramäen Omakotiyhdistys anoi omaa kansakoulua alueelle vuonna 1948 kaupunginhallitukselta. Koulun saaminen alueelle vaati paljon ennakkotyötä, koska kansakoulujen johtokunta oli asettanut Vasaramäen alueen kiireellisyysjärjestyksessä vasta kolmannelle tilalle. Kouluhanketta nopeutettiin mm. hankkimalla kaikista alueen alle 7-vuotiaista lapsista tilastot. Tulos oli hämmästyttävän suuri, 800 lasta. Saatuaan tämän tiedon, kaupunginhallitus muutti Vasaramäen

koulun kiireellisyysjärjestyksessä ensimmäiselle tilalle. Tosin aluksi suositeltiin vain 700 lapsen koulua. Onneksi kaupunginvaltuusto muutti suunnitelmia ja ruvettiin rakentamaan 900 oppilaan koulua. Kun arkkitehti V. K. Kahran suunnittelema koulu oli vuonna 1953 valmis, se täyttyi heti lapsista ja kaikki sen tilat oli otettava opetuskäyttöön. Lisäksi vuoroluvustakin otettiin apua. Oli aamuvuoro ja iltavuoro. Enimmillään koulun suuruus on ollut lähes 1100 oppilasta. Suurten ikäluokkien loputtua kouluun on voitu ottaa oppilaita Lausteelta ja Koivulasta ja Haritusta. Vuonna 1996 koulussa oli oppilaita enää vain n. 260.

Koulurakennus on 4-kerroksinen tiilirakennus, jonka punatiilikatto näkyy ylväänä kauaksi, onhan koulu rakennettu mäen päälle. Samassa rakennuksessa toimii nykyään Vasaramäen sivukirjasto, josta on paljon iloa ja hyötyä sekä koululle, että alueen asukkaille. Yhdistyksen lähes kaikki kokoukset ja informaatiotilaisuudet pidetään koulun ruokalassa tai kirjastossa.

Kupittaa koulu

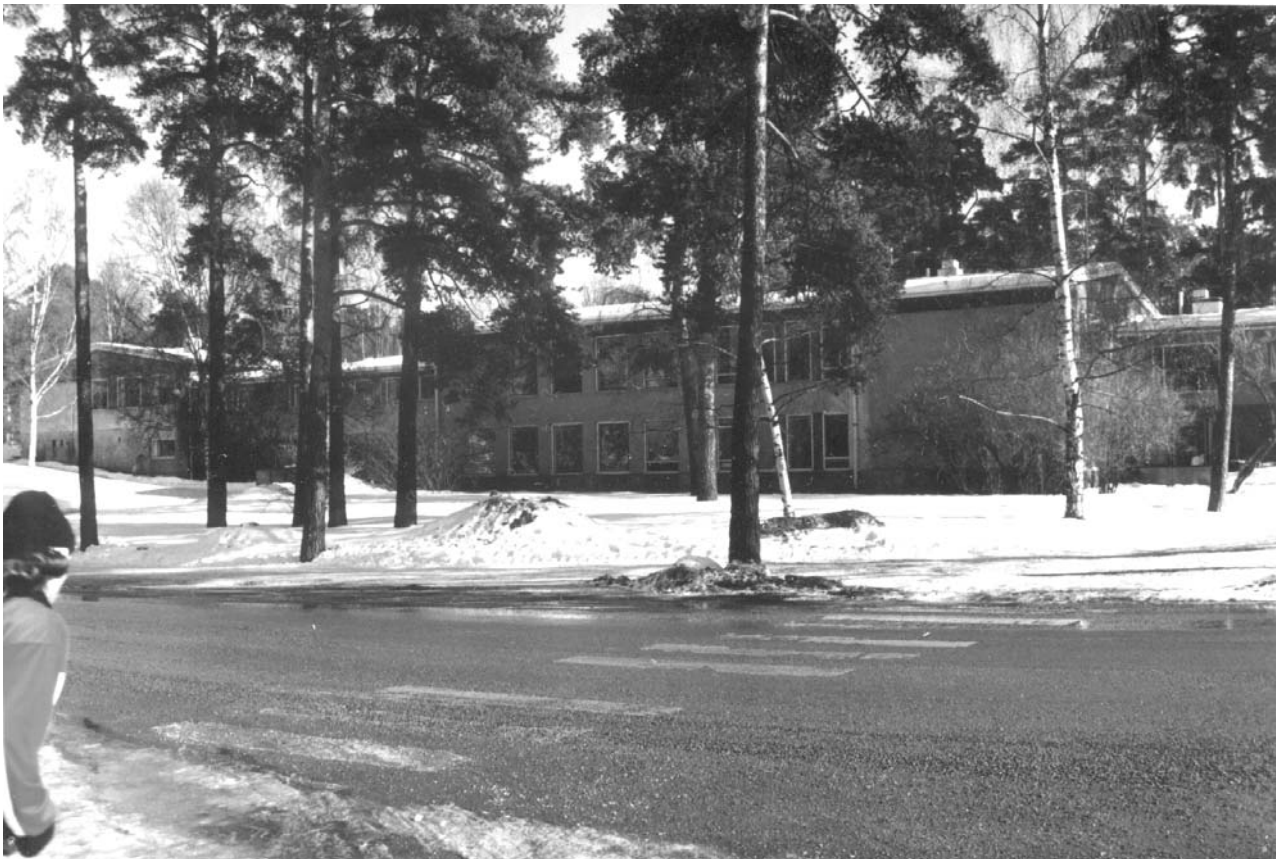
Suurten ikäluokkien (1946-47 syntyneet) tullessa oppikouluikään, oppilaspaikoista Turun kouluissa oli valtava pula. Vasaramäen alueella tilanne hiukan helpottui, kun joukko nimekkäitä turkulaisia perusti Turun Uuden Yhteiskoulun Kannatusyhdistyksen. Sen ansiosta oppikoulu nimeltään Turun Uusi Yhteiskoulu sai toimilupansa. Opetus tapahtui 1956-57 entisessä Cygnaeuksen koulussa, joka puolestaan oli Turun ensimmäinen koulurakennus vuodelta 1872 ja se sijaitsi Ortodoksisen kirkon itäpuolella. Omaa koulurakennusta rakennettiin kovalla kiireellä Vasaramäen koulun lähelle toisen mäen päälle. Kun rakennus valmistui vuonna 1957, koulun nimi muutettiin Kupittaa Yhteiskouluksi. Parin vuosikymmenen aikana Suomen koulujärjestelmässä tapahtui suuri muutos. Syntyi peruskoulujärjestelmä. Tästä yhdestä koulusta tuli kaksi uutta itsenäistä koulua. Syntyi Kupittaa koulu (yläaste) ja Kupittaa Lukio. Koulu tuli pian ahtaaksi. Laajennus valmistui 1962. Tänä päivänä koulussa on jälleen valtava tilanahtaus ja opetusta annetaan myös Vasaramäen koulun tiloissa. Oppilaita oli vuonna 1996 yläasteella 344 ja lukiossa 309.

Rakuunatien päiväkoti

Omaa äitiysneuvolaa Vasaramäen Omakotiyhdistys anoi alueelle jo vuonna 1949 ja lasten leikkipaikkoja vuotta myöhemmin. Yhdistyksen johtokunnan kokouksen pöytäkirja 15.3.1961 kertoo seuraavaa; *Kuultiin lastensuojelulautakunnalta tullut vastaus kirjelmäämme lastentalon saamiseksi Vasaramäen alueelle. Lastensuojelulautakunta ilmoittaa, että se on tehnyt esityksen kaupunginhallitukselle tontin varaamisesta ja lastentalon kiireellisestä rakentamisesta*". Yhdistyksen toimintakertomuksessa vuodelta 1962 on; *Tyydytyksellä todetaan, että lastentalo on jo hyvää vauhtia valmistumassa*". Sadat ja jälleen sadat pienet lapset Vasaramäestä ja kauempaakin ovat saaneet nauttia leppoisia hetkiä hyvien lastentarhatätien hoidossa.

Kun talo valmistui, sen yhteyteen tuli myös nuorisolle kerhotiloja. Yhdistyksemmeikin sai kerran viikossa aikanaan nauttia tilojen käytöstä. Monet kokoukset ja muut tilaisuudet on voitu tässä talossa järjestää. Edelleen talossa on päiväkoti ja lastenneuvola. Kerhotilat on vuokrattu Pelastusarmeijalle ja se jakaa ahdingossa oleville ruokapaketteja.

Bryggmannin seurakuntatalo

Rakennushistoriallisesti ehkä merkittävin talo omakotialueellamme on turkulaisen arkkitehti Erik Bryggmannin suunnittelema funkkitalo, joka valmistui vuonna 1944 seurakuntataloksi. Se toimi Henrikin seurakunnan ”kirkkona” vuoteen 1980 asti. Talo sijaitsee Vasaramäenkadun varrella, mäntyisen mäen päällä Kupittaaan koulun naapurissa. Talon sokkeloissa kellaritiloissa toimi partiolaisia, mm. Kupittaaan Henrikinpojat ja Henrikin Tapulitytöt. Seurakuntatalo tuli Henrikin seurakunnalle tarpeettomaksi varsinaisen Henrikin kirkon valmistuttua alueemme lähelle Tähkäpuistoon. Seurakuntatalo siirtyi V-S:n Erityishuoltopiirin omistukseen ja se muutettiin sisäisin korjauksin vammaisten päiväkotikäyttöön. Ulkoisesti talo on alkuperäisessä kunnossa, joskin vähän rapistuneena. Mahtoiko arkkitehti Bryggman ajatella, että hänen suutilemansa seurakuntatalo on joskus pelkkänä asuintalona.

Lapsia, vanhuksia ja vammaisia

Vasaramäessä on kaksi lastenkotia, Lakkatiellä ja Puolukkatiellä.

Vasaramäessä pidetään vanhuksista ja vammaisista hyvää huolta. Onhan alueellamme iso, juuri vanhuksien tarpeisiin suunniteltu Lehmusvalkaman palvelutalo. Talo toimii täyden palvelun periaatteella, on asunnot, ruokasalit, kuntoutusosastot, askartelutilat, kirjasto, parturi, pesula, sauna uima-altaineen, juhlasali jne. Onpahan dementiaosastokin. Kun tämä palvelutalo aikanaan valmistui vuonna 1979, arvosteltiin kovasti talon sijoituspaikkaa, hautausmaan lähellä! ”Turussa vanhuksia kerätään lähelle hautausmaata, ettei ole pitkä tuo viimeinenkään matka...”. Mutta jutut ovat juttuja. Vanhuksia ovat ottaneet talon kodikseen. Siellä on hyvä asua. Onpa lyhyt matka kävellä omaisten ja ystävien haudoillekin.

Vasaramäen alueella on kolme vammaisille suunniteltua asuntolaa/palvelutaloa. Suurin on kerrostalo Hippoksentien-Pihlajakujan kulmassa. Pienemmät on rakennettu Kastanjatien, Karviaiskadun ja Mansikkatien varrelle.

Liikuntaharrastus

Omakotiyhdistyksen urheilujaoston perustava kokous pidettiin 13.6.1948 Virtasen autotallin yläkerrassa, Petäjäkatu 7:ssä. Kokouksessa keskusteltiin kovasti ja korostettiin, että joukkourheilumuodot, kuten jalka- ja pesäpallo, viestit, köyden veto sekä muut sentapaiset harrastukset sopivat parhaiten omakotiyhdistysurheilun piiriin. Elettiin vielä aikaa, jolloin televisio ei sitonut ihmisiä toimeksi vierelleen. Yhdistyksen urheilujaosto ja muut aikanaan syntyneet toimikunnat tekivät arvokasta nuoris- ja aikuiskasvatustyötä ennen kuin harrastustulva on tullut täyttämään ihmisten vapaa-ajan maailmaa.

Yhdistyksen toiminnan alkuvuosina hiihtoharrastus oli vireätä. Pääsihän suksilla heti kotiportista ympäröivään maastoon. Silloin hiekoitus ei ollut niin tehokasta kuin nykypäivinä. Hiihtokilpailut olivat jopa katujen hiekoitus ei ollut niin tehokasta kuin nykypäivinä. Hiihtokilpailut olivat jopa niin suosittuja, että aikuisilla oli omat sarjansa. Latu kierteli nykyisen Lehmusvalkaman mäntyisillä kalliomäillä ja kaupungin entisen halkovaraston takana, joka sijaitsi Luumutien päässä. Hiihtoinnostus hiipui aikuisilta. Latujen tekeminen vaikeutui, kun katuja rakennettiin lisää. Lehmusvalkaman palvelutalo peitti alleen ison hiihtoalueen. Vähälumiset talvetkin ovat olleet vähentämässä hiihtointoa. Muutama kerta viime vuosikymmeninä hiihtokilpailu on muutettu lasten maastujuoksukilpailuksi. Paikkana on ollut Vasaramäen koulun lähipolut. Onneksi yhdistyksemme 50-vuotisjuhluvuonna oli maa talvella valkeana ja voitiin jälleen järjestää lapsille riemulliset hiihtokilpailut. Urheilujaosto järjesti vuosikymmenien aikana alueella liikuntatilaisuuksia. Näillä tempauksilla saatiin mukaan aina uusia ja uusia perheitä; tultiin tutuiksi. Kun Kupittaaan yhteiskoulu valmistui 1957, sieltä varattiin talvikaudeksi oma lentopallovuoro. Kesän saapuessa siirryttiin jatkamaan pelaamista Mustikkatien puistoon. Kaupunki pystytti tukevat verkkotolpatkin. Edelleen samassa paikassa tiistai-iltaisina käy leppoisa lentopallopelejä. Nykyisin koulujen salivuorot maksavat asukas yhdistyksiltäkin, joten on pyritty keksimään ulkoliikuntaa yhdistyksen jäsenten iloksi. Muutama vuosi sitten naisväki keräsi innokkaan ja iloisen pesäpalloryhmän koulun kentälle pelailemaan muutaman kerran. Pallo pysyi hyvin räpylässä, mutta lihakset kipeytyivät hilliten peli-intoa. Myös naisten ruohikkojumppa on kerännyt iloista joukkoa Marjamaanpuistoon kesäaikaan.

Vasaramäki - eteläisestä takamaasta omakotialueeksi

Vasaramäki - eteläisestä takamaasta omakotialueeksi

Harmaalinna

Vasaramäessä on sijainnut jo keskiajalla kaupungille kuuluneita maita, joita kaupunkilaiset viljelivät ja laidunivat. Alueella oli myös kukoistavia puutarhoja, joilla kasvatettiin mm. vihanneksia ja tupakkaa. Turkuun suunniteltiin koekenttää rehukasviviljelyntutkimista varten. Vuonna 1861 Åbo Underrättelser-lehti mainitsi Kupittaaan takana olevan tarkoitukseen sopivan tilan. Kysymyksessä oli Axelborg-niminen huvilatila, jota lehti suositteli ostettavaksi koealueeksi. Samalla lehti kaavaili huvilasta kahvilaa, jolle annettaisiin oikeus ottaa vanha ja tunnettu nimi ”Maison grise” eli harmaa linna.

Siitä, toteutuiko koekenttähanke, ei ole tietoa, mutta nimitys ”Harmaalinna” palasi takaisin käyttöön, kun Axelborgin huvilasta tuli Turun tunnetuin ilotalo 1890-luvulla. Harmaalinna ei ollut lajissaan ainoa. Sen lisäksi mainitaan mm. Hampuri, Lyypekki, Plevna, Keltainen helvetti, Iso ja Pikku Östris sekä Vestris. Vestris toimi Läntisellä Pitkälläkadulla ja paloi v. 1889. Myös varsin lähellä Harmaalinnaa, Uudenmaan- ja Hippoksentien risteyksen vaiheilla, oli Ringsberg, joka paloi v. 1880. Sama kohtalo tuli myös Harmaalinnaa osaksi. Se paloi ainakin kaksi kertaa.

Historia kertoo, että eräänä sunnuntaiamuna maaliskuussa v.1893 tuli pääsi räjähdysmäisesti irti Harmaalinna. Tytöt, tutkintapöytäkirjassa heitä kutsutaan naimattomiksi naisiksi, sekä heidän vieraansa, joutuivat pakenemaan suinpäin lähes kelteisillään ulos pakkaseen. Tapaus herätti kaupungissa yleistä hilpeyttä ja paljon tarinoita. Mm. Edvin Wahlsten kertoo kirjassaan ”Kaupunki palaa”, :Tuli levisi niin äkkiä, että asukkaat ja vieraat saivat makuuasussaan rientää ulos maaliskuun aamun koleuteen. Naiset kätkeytyivät talon kellariin, peittäen alastomuuttaan mitä käteensä saivat. Eräs vieras menetti palossa turkkinsa ja kultakellonsa. Hän sai kyydin puolialastomana takaisin kaupunkiin tyhjässä palokunnan vesisäiliössä.

Aikakirjojen mukaan Harmaalinna oli palon aikoihin vuokrattuna neiti Amanda Hedlundille, ilmeisesti samalle mamselli Hedlundille, joka oli johtanut myös neljä vuotta aikaisemmin palanutta Vestrisiä.

Harmaalinna todennäköisesti rakennettiin kuitenkin uudelleen, sillä v. 1908 sen tiedetään palaneen taas. Tällä kertaa maan tasalle. Jäljelle Harmaalinnaa rakennuksista jäi vain väentupa ja kellari. Kellari on vieläkin näkyvässä Hippoksentien ja Vasaramäentien kulmassa olevalla puistoalueella. Maailmansotien aikana kellaria käytettiin vielä pommisuojaana.

Lähteenä käytetty mm. teosta Harri Kalpa: Turku eilen, tänään, huomenna, osa 2

Kuva otettu vuosisadan alussa Huvilakadun ja Uudenmaantien risteyksen kohdalta koilliseen. Oikealla nousee mäki, jonka päällä on arkkitehti Bryggmannin suunnittelema talo ja Kupittaaan koulu.

Vasaramäen Omakotiyhdistyksen alue

Yhdistyksemme alue rajoittuu viiden kadun ympäröimänä noin yhden neliökilometrin alueelle; Uudenmaantie - Hautausmaantie - Ahtolantie - Lemminkäisenkatu - Hippoksentie. Alueen koilliskulmaa sivuaa Turku-Helsinki moottoritie.

Suurin osa alueella olevista katujen ja teiden nimistä on luontoaiheisia; marjoja, puita ja pensaita. Poikkeuksena on Rakuunatie, Kulmakuja, Huvilakatu, Saunakatu, Vasaramäenkatu ja -kuja sekä Turjantie. Rakuunatien nimi kerrotaan syntyneen niiltä ajoilta jolloin venäläinen sotaväki marssi sitä reittiä harjoituskentälle. Mistähän Turjantien nimi johtuu? Turja tarkoittaa tietäjää, noitaa tai poppamiestä! Entä, mitä lienee virkamiehen ajatuksissa ollut, kun Koivukujan jatkeelle annettiin nimeeksi Palmupolku.

Otteita pöytäkirjoista

- 30.6.1946 3. § Kokouksessa päätettiin perustaa Wasaramäen ja sen lähiympäristön Omakoti-nimisen yhdistyksen ja kotipaikka on Turun kaupunki Wasaramäki.
- 12.6.1947 2. § Kokouksessa käsiteltiin vesijohdon rakentamista Wasaramäkeen kaikki kokouksessa läsnä olijat olivat kaikki yhtä mieltä että vasaramäkeen olisi saatava pikaisesti vesijohto verkosto silläkin edellytyksellä koska Turunkaupungi veti likaviemäri putket niin sen kaivauksen takija vähentyi useamman kaivosta vesi ja osa kaivoista kuivui kokonaan.
- 21.8.1947 2. § Luvettiin Turunkaupunkin Teknillisen laitoksen Insinörin Hillilän lähettämä kirjelmä jossa selostettiin että Vesiposti on laitettu Petäjäkadun huvilan NO 2 kohdalle
- 14.3.1948 14. § (*Vuosikokous*) Kokoukselle esitettiin valitus siitä että Linja Auto liikene on alkanut aja Vasaramäen läpi Huhkolan tielle niin se kesällä tuottaa suuria vaikeuksia sekä vahinkoja huvilan omistajille niille jotka asuvat sen reitin varrella mistä Auto kulkee kokous Päätti siirtää sen Johtokunnalle hankittavaksi siihen muutosta
17. § Kokoukselle tuotiin esitys siitä että olisi saatava Koulu vasaramäken kun pienillä lapsilla on pitkämatka Kaupunkiin asti Aamulla aikaisiin lumisella tiellä niin Kokous siirsi iutun seuravaan Yhdistyksen koukselle Kokous päättyi klo 16.45
- 5.2.1948 6. § Vuosi kokous päätettiin ilmoittaa Turun-Sanomissa Uudessa-Aurassa ja Sosialistissa
- 9.3.1949 6. § Keskusteltiin äitiysneuvolan saamisesta Vasaramäen alueelle. Asiaa alustavasti ajamaan valittiin Ellen Säteri ja Bertta Virtanen.
- 8.6.1949 5. § Y.Kuusiston ehdotuksesta keskusteltiin puutarharuiskun ja ruohonleikkuukoneen hankkimisesta yhdistykselle. Asiasta ja hinnoista tarkempaa selvää ottamaan valittiin F.Aaltonen, A.Virtanen ja Y.Kuusisto.
- 19.3.1950 2. § Kuultiin Turun kaupunginhallitukselle toimitettavaksi aijottu kirjelmä, koskien kisa ja leikkikentän saamista paikkakunnalle, Kirjelmä hyväksyttiin.
- 8.2.1951 8. § Keskusteltiin pesukoneen hankkimisesta yhdistykselle, mutta asia ei katsottu ainakaan vielä tarpeelliseksi.
- 15.5.1951 4. § Keskusteltiin ja päätettiin järjestää autoretki Yltöisten koepuutarhaan, Piikkiöön, kesäkuun 4 pnä, klo 17. Lähtö Petäjäkadun ja Lehmustien kulmasta. Matkan lähempi järjestely jätettiin huvitoimikunnan huoleksi.
- 27.2.1952 4. § Keskusteltiin jäsenmaksujen kantotavasta, päätettiin jakaa alue useampaan lohkoon joten kantajille tulisi vain pieni alue Kannettavaksi, täten jäisi aikaa myös uusien jäsenten hankintaan. ...
- 11.2.1953 6. § Huvitoimikunnan ehdotuksesta keskusteltiin kiertopalkintojen hankkimisesta hiihtokilpailuja varten. Johtokunta päätti varata noin 3000 mkaa kahden kiertopalkinnon hankkimista varten, ikämiesten ja naisten sarjoja varten.
- 26.3.1954 3. § A. Virta kertoi tiedustelleensa A. Louhelta pesukoneen kuljetusrattaita. Toimeksisaaneena Louhi oli lupautunut tekemään k.o. rattaat 8000:- markalla uusista aineista. Päätettiin hyväksyä A. Louhen tarjous.
- 8.12.1955 5. § Keskusteltiin tolppamainosten hankkimisesta, ja päätettiin että tiedustellaa erilaisia kuva-aiheita ja tilataan 1000 kpl määrä. Tilaaminen annettiin S. Aron tehtäväksi.
- 29.2.1956 15. § (*Vuosikokous*) Keskusteltiin Pesukoneen, kuljetusrattaiden ja ruohonleikkuukoneen myymisestä. Päätettiin jättää myyminen johtokunnan tehtäväksi. Pesukoneen myyntihinnaksi arvioitiin 20000:- markaksi.
- 5.5.1956 5. § Herra Haapala on tarjonnut pesukoneesta 15,000:- mk, ja herra Kaarilahti ruohonleikkuukoneesta

- 1,200:- mkaa, tarjouksiin päätettiin suostua ja myydään ne yllämainituille.
- 11.1.1957 2. § Keskusteltiin viemäröinnin heikkoudesta, alueella johon kuuluvat, Rakuunatie, Leppätie, Kirsikkatien loppupää, osa Lehmustiestä, Niittykatu ja Koivukatu, jossa tavallista runsaamman vedentulon sattuessa, viemäri- ja tankkivesi tunkeutuvat lattiasiihen kautta asuntojen alustoihin ja kellareihin. ...
- 13.11.1958 4. § Sihteeri selosti Niittykadulla asuvien S. Jussilan y.m. Maistraatille osoitettua kirjelmää, jossa pyydetään ajonopeuden rajoittamista Niittykadulla ja raskaan liikenteen aiheuttaman vahingon korvaamista, ...
- 14.4.1959 3. § Rakuunatien viemäriasiassa ... Ins. Karsten oli jyrkästi sitä mieltä, että korjaus kuuluisi tontinomistajille. ...
- 21.2.1960 24. § (*Vuosikokous*) Todettiin, että Kastanjatien pintavesikaivot ovat vielä rakentamatta, vaikka ne ovat monesti luvattu tehdä.
15. 3.1961 7. § Hyväksyttiin kirjelmä yleisöpuhelinkioskin saamiseksi alueellemme. Lähetetään Teknilliselle laitokselle.
- 7.2.1962 6. § Kuultiin Maistraatin päätös Kirsikkatien liikennejärjestelyistä, todettiin kielteinen päätös. (*Oli anottu liikennemerkkiä, jotta läpiajoliikenne loppuisi*)
- Helmikuu 1962 3. § Keskusteltiin Rakuunatien viemäriauriokysymyksestä. Asiaa selosti pj Auer.Päätettiin jäädä odottamaan asiaa tutkivan toimikunnan loppulausuntoa.
- 27.2.1963 16. § (*Vuosikokous*) Yhdistyksen puutarharuisku päätettiin poistaa kalustoluettelosta ja jättää romu A.Virtaselle.
- 17.4.1964 7.§ Keskusteltiin Rakuunatien linja-autoliikenteestä ja sen aiheuttamista vaurioista Rakuunatien varrella oleville omakotitaloille. ...
- 31.3.1965 8. § Keskusteltiin nuorisotyötoiminnan aloittamisesta yhdistyksessä. ...
- 7.11.1966 1. § Puheenjohtaja ilmoitti, että kokous oli kutsuttu koolle lähinnä sen vuoksi, että kaupunki oli uhannut pakkoperinnällä vuokraajia rakuunatiella sattuneiden vesi- ja viemärijohtojen katkeamisten korjauslaskujen maksamiseksi.
- 25.2.1967 19. § Päätettiin tukea Keskusyhdistyksen urheilu- ja nuorisotoimintaa kymmenen (10:-) markan summalla.
- 5.11.1970 3. § Kuultiin puheenjohtaja Auerin ilmoitus, että omakotitalojen saunaverotus on noussut 30 mk:sta vuodessa 240 mk:an. ...
- 9.2.1971 2. § (*Asiana saunaverotus*) ... Todettiin, että veronkorotus oli tarkoitettu n.s. Luxus-saunoille ja että oli sovittu, jos erehdyksiä oli verottajalle sattunut, se korjattaisiin välittömästi ...
- 28.2.1972 1. § (*Vuosikokous*) Yhdistyksen puheenjohtaja Torsten Auer suoritti kokouksen avauksen, todeten samalla, että yhdistys kaipaisi vähitellen toimintaansa myöskin nuorempia henkilöitä.
- 11.11.1973 6. § Keskusteltiin Vasaramäen Osuuskaupan edustan liikennejärjestelystä. Kerrottiin, että jotkut ajavat autoillakin alas Lehmustieltä kaupan rappujen edestä suoraan Kirsikkatielle...
- 13.3.1974 6. § Keskusteltiin muista ajankohtaisista asioista m.m. vuokratonttien lunastamisesta, Rakuunatien liikenteestä ym. Viimemainitussa asiassa päätettiin ottaa yhteys VTT:een. ...
- 23.2.1975 21. § (*Vuosikokous*) Puheenjohtaja kiitti lopuksi kokouksen osanottajia todeten, että ensi kertaa tarjottiin kokouksen osanottajille kahvit, ...
- 24.11.1976 5. § Postipiiri on antanut Luolavuoren alueelle kehotuksia postilaatikoiden asettamisesta omakoti- ja

- rivitaloalueelle. Päätettiin, että omakotiväki pyrkii mahdollisuuksien mukaan vastustamaan laatikkokantoon siirtymistä.
- 16.6.1977 8. § Keskusteltiin oman kokoustilan käyttöön saamisen mahdollisuudesta. Asiaan päätettiin palata, kun on saatu lisäselvityksiä Mankelipuiston pesutuvan käyttömahdollisuuksista.
- 25.10.1978 5. § Paperinkeräyksen tuotto päätettiin yksimielisesti luovuttaa Vasaramäen koulun hyväksi, vähennettynä yhdistykselle aiheutuneet kulut.
- 10.1.1979 8. § Naistoimikunta järjestää laskiaisriehan 11.3.1979, sekä samalla päätettiin järjestää nappulahihtokilpailut.
- 3.11.1980 1. § Kuultiin ja hyväksyttiin yksimielisesti puheenjohtajan laatima kirjelmä kirkkovaltuustolle, koskien Vasaramäen seurakuntatalon myyntiä.
- 6.5.1981 6. § Kuntourheiluseuran perustaminen päätettiin siirtää seuraavaan kokoukseen.
- 14.9.1982 11. § Keskusteltiin omakotiväen mahdollisuudesta saada oma sitoutumaton edustaja kunnallispolitiikkaan ja eduskuntaan.
- 28.2.1983 13. § (*Vuosikokous*) Verojohtaja Erkki Jääskeläinen kertoi tonttiverotuksesta.
- 10.5.1984 4. § Omenankukkajuhlatoimikunta ilmoitti, että järjestelyt ovat alkaneet ja juhla voidaan pitää 5.-7.6.
- 28.2.1985 11. § Keskusteltiin Luumutien ja Lakkatien jalankulkutiestä Lemminkäisenkadulle.
- 13.3.1986 20. § Todettiin, että Mustikkapuiston valaistus on saatu valmiiksi 4.3.1986.
- 21.4.1987 12. § Päätettiin, että hankitaan yhdistykselle lentopallo ja aloitetaan peli-illat keskiviikkoisin toukokuussa.
- 26.04.1988 15. § Päätettiin hankkia yhdistykselle oksasilppuri sekä tarvittavat kaapelit.
- 25.5.1989 6. § Johtokunta päätti anoa 40 km/t nopeusrajoitusta Vasaramäen alueella. ...
- 29.3.1990 17. § Todettiin, että yhdistyksen puuhaihmiset ovat tehneet talkoilla lintupönttöjä 85 kpl. ...
- 4.4.1991 17. § Matti Ulmala ja Heikki Knuuti selvittivät moottoritiehanketta, vaihtoehto No 2. Todettiin, että uuden suunnitelman mukaan uusi tie kulkee liian lähelyä omakotialuetta. ...
- 6.4.1992 11. § Postinjakelusta pientaloalueille päätettiin noudattaa TPK:n suositusta, eli ei noudateta Postin antamia ohjeita. (*Postilaitos kehotti omakotiväkeä laittamaan postilaatikat kadun varrelle.*)
- 14.12.1993 9. § Timo Nurmi ilmoitti tietävänsä aivan virallisesti, että Valomerkki-ravintolan ulkoterassi on poistettava kevääseen mennessä uhkasakon uhalla.
- 22.3.1994 17. § Päätettiin järjestää omenapuiden leikkaunäytös.
- 12.9.1995 11. § Yhdistyksen 50-vuotisjuhlavalmisteluja varten perustettiin toimikunta tekemään ohjelmaehdotus. ...

Yhdistyksen hallinto

nimi	puh.joht	vpj	sihteeri	tal.hoit.	hall.jäsen	varajäsen
Aaltonen, Akseli	1946-57				1958-59	
Lähtinen, Juho			1946-48			
Yrjänä, Yrjö		1 948			1946-47	
Helström, Sulho					1946-47	
Hakanen, Meeri				1 948	1946-50	1951-54
Vuono, Juho					1948-49	1946-47, -50-51
				1952-53		
Juhola, Wäinö						1946-47, 1954
Kiviranta, J H					1948-49	
Samppa, Aarne					1948-55	
Virtanen, Aarne		1949-74			1948-	
Ruohonen, Otto		1 948	1949-53		1954-75	1976
			1955-61		1977-87	
Aaltonen, Frans				1949-56	1949-54	1948, -55,-57
Ruola, S						1 949
Järvinen, A						1 949
Orte, Einari					1 950	
Kuusisto, Yrjö						1 950
Kallio, Paavo					1 951	
Kalkas, Ilmo					1951-52	1 953
Niinimaa, Eero						1 951
Auer, Torsten	1958-75	1 976			1953-54	1952, 1956
					1957	
Karanko, Pentti			1954-55			
Virta, Arvo					1954, -56	
Auer, Anna-Liisa						1 954
Salminen, Jorma					1955-57	
Aro, Lauri				1957-62	1955-62	
Laakso, Mertsu						1 955
Pessi, Eero					1957-71	1956, 1972
Vuola, Wäinö					1958-59	1 957
Sutela, Toivo						1958-59
Virtanen, Eino					1960-74	1958-59, 1975
Jäkälä, Leo					1960-63	
Santala, Pauli						1 960
Laakso, Eino						1 960
Suomela, Pekka						1961-62
Laakso, Einar						1 961
Siren, Tyko			1962-75		1962-75	
Laine, Matti						1062-66
Lyhde, Edit				1 963	1 963	
Ahola, Suoma				1965-74	1965-75	
Heinonen, Aarne						1965-68?
Tötterman, Lilja					1967-68?	
1968 asiakirjat puuttuvat						
Myrskyluoto, Veikko					1 969	
Mäkinen, A						1 969
Kaisla, Martti					1970-74	
Jokirinne, Auno					1972-73	1970-71
Nappu, Lilja						1 972
Hyrsky, Eino	1976-79				1 973	
Järvinen, Anton						1 973
Stenvall, Lilja						1 973

nimi	puh.joht	vpj	sihteeri	tal.hoit.	hall.jäsen	varajäsen
Pesso, Pekka, Lunden, R					1974-	1 974
Purhonen, Pertti Koivula, Eira Virtanen, Bertta Saari, Liisa			1976-77	1 975	1975-77 1 975	1 978
Ringbom, Sixten Saari, Pertti Korpela, Kari Lehmuskoski, Timo				1976-	1976- 1 976 1976-79	1 975
Koivurinta, Matti Ruola, Pekka Lunden, Juhani Silanterä, Riitta		1977-83				1 976 1 977 1 978
Ahlroos, Arja Kirveskari, Pentti Casagrande, B	1980-85					1 979 1 979
Suominen, Simo Viitanen, Lasse Pekkala, Eljas					1980-83	1980-81 1 981
Matti Ulmala Kuula, Onni Aho, Kalle Heino, Sirkka	1982-90	1984-92	1993-		1982- 1983- 1987-	1983-86 1983-88
Henrikson, Viking Mikkola, Osmo Knuuti, Heikki			1984-92		1984-92 1 986	1987-90
Nurmi, Timo Julin, Laila Sinivaara, Erkki	1991-				1988- 1990-94 1992-95	
Koskelainen, Asko Burmeister, Tomi Nybom, Tom Lehtinen, Markku Auranen, Jukka					1995- 1995- 1996-	1989-91 1991-94 1993-94 1995- 1 995 1996-

*Pekka Pessa ja Onni
Kuula*

*Heikki Knuuti,
Matti Ulmala ja
Erkki Sinivaara*

Vasaramäen Omakotiyhdistyksen murheena tuhoisa läpikulkuliikenne

Nyt kun vasaramäkeläistenkin postiluukuista kolutaan viikoittainen Kullamäki, on aika kysellä paikallisen omakotiyhdistyksen kuulumisia. Yhdistyksen puheenjohtaja, luotokanopettaja Heikki Knuuti, on luonteeltaan tavata hänen työpaikkansa Vasaramäen ala-asteen syksyisellä pitämällä.

Vasaramäen Omakotiyhdistys on aikanaan ollut voimakkaasti vaikuttamassa tämän ala-asteen ja myös Rakunatien päiväkodin syntymiseen, Heikki kertoo.

Heikin mielestä omakotiyhdistyksen tehtävänä on ennen kaikkea asukkaiden edunvalvominen. Suurin omakotiasujan uhka on muun muassa se, että hänen unohdetaan tämän kokonaan esimerkiksi tiedotusvälineissä.

Vasaramäen Omakotiyhdistys on perustettu vuonna 1946. Jäseniä yhdistyksessä on perheittäin laskettuna noin 300.

Yhdistys kuuluu sekä Suomen Omakotiliittoon että Turun Pientalojen Keskusjärjestöön. Yhdistyksen sihteerinä toimii Matti Ulmala.

Vasaramäessä on noin 550 omakotitaloa tai rivitaloasuntoa. Asukkaidensa etuja ajaa Vasaramäen Omakotiyhdistys.

Talot vajonneet jopa 30 senttiä

Vasaramäkeläisten suurin murhe on tarpeeton läpikulkuliikenne. Sitä harrastavat muun muassa oikeatietä kaupungin suuntaan hakuvat yksityis- ja taksi-autoilijat.

Suurinta huolta aiheuttavat Rakuuna- ja Kirsikkatie. Nivat talot vajonneet kymppiä.

Yhdistys haluaa saada katu- ja liikenneohjauksen, joka vähentäisi ajoneuvon määrää ja nopeutta.

Riiva ja Kari Saari keräsivät pihalle kummita pöytästä.

TURUN OMAKOTI 1995 ihnut pihat

Kivien välin olemme istuttaneet paljon heikkopöytäisiä kikkokasveja, sanoo Saari. Hänä on nyt tullut pöytästä kummita pöytästä. Heikki Knuuti on ollut mukana.

Kivien välin olemme istuttaneet paljon heikkopöytäisiä kikkokasveja, sanoo Saari. Hänä on nyt tullut pöytästä kummita pöytästä. Heikki Knuuti on ollut mukana.

Pelkäämme, että moottoritien valmistuminen jälkeen turha läpikulkuliikenne Vasaramäessä lisääntyy. Rakunatien rauhottaminen saattaisi ennaltaakseen tätä kehitystä, korostaa kirjottaja.

Turha läpikulkuliikenne pois Vasaramäen alueelta Rakuunatie rauhoitettava

Vasaramäki on useasti nimetty kaupungin ykköskortteliksi. Erityisesti tätä nimitystä on hyödynnetty myyntitilaisuuksissa, jolloin läsnä puutarhakaupungin keskeisistä palvelujen tuottamisesta. Alueellamme asuukin hyvin erillistä ihmistä. Nyt kun moottoritie on jouduttu liikenteen väyläksi, on...

Viihtyisä Vasaramäki

Viime aikoina on esiintynyt sekä Turun kaupungin että valtion rakennussuunnitelmia, jotka toteutuessaan vaarantaisivat Vasaramäen asuntoalueen viihtyvyyttä ja mahdollisuutta käyttää Kupittaa kuntalaisten virkistysalueena. Vuosi sitten vaadittiin lähinnä Turun oikeiston taholta ns. Turkuhallin rakentamista Kupittaan, nykyisen jäähallin viereen. Tätä esittivät myös kaupungin virkamiehet. Hanke kariutui ennen kaikkea vasemiston vastustukseen. Lopulta kaupunginvaltuusto päätti sijoittaa hallin Artukaisiin. Mikäli Turkuhalli olisi rakennettu Kupittaan, olisi se tuonut tullessaan ylitsepää-

mättömiä liikenne-, liikenteen saaste- ja pysäköintiongelmia Kupittaan ja Vasaramäen alueille. Toinen suuren luokan hanke, joka edelleen uhkaa Kupittaa ja Vasaramäkeä, on Turun-Helsingin moottoritien, ts. Koillisväylän tuominen keskelele Turun kaupunkia aivan Vasaramäen asuinalueen ja Kupittaan virkistysalueen sivuiksi. Toistaiseksi Turku on pystynyt estämään tällaisten suunnitelmien hyväksymisen ja toteuttamisen. SKDL ja muu vasemmisto on sitä mieltä, että Turun-Helsingin moottoritie tulee rakentaa, mutta se tulee johtaa Ohitustielle ja liikenne ohjata keskikaupungille säteittäin ole-

massaolevia pääväyliä pitkin. Monet piirit ovat olleet kiinnostuneita Kupittaan alueesta pitään sitä nykyisellään täysin tarpeettomana. Nyt huhutaan, että Lemminkäisenkadun varrella olevat teollisuuslaitokset havittelevat pesäpallostadionia parkkipaikakseen. Samoin Citymarket ja Kesko ovat olleet kiinnostuneita Kupittaan siirtolapuutarhasta rakentamiseen siihen liitetöjia ja autojen parkkipaikkoja. Jokunen vuosi aikaa Kupittaan puistoon ja urheilualueille oli tekeillä yleissuunnitelma. Suunnitelmat Turkuhallin sijoittamiseksi Kupittaan kuitenkin keskeyttivät suunnitelut. Kun nyt Turku...

Lehtileikkeitä

Nimi, kotipaikka ja kieli

1 §

Yhdistyksen nimi on Vasaramäen Omakotiyhdistys r. y, jonka kotipaikka on Turun kaupunki. Näissä säännöissä käytetään nimitystä yhdistys.

Tarkoitus ja toimintamuodot

2 §

Yhdistyksen tarkoitus on puoluepoliittisesti sitoutumattomana

- valvoa omakotitalojen ja muiden pienkiinteistönomistajien oikeudellisia, ja yhteiskunnallisia etuja sekä
- edistää ja ohjata omakoti- ja muun pienkiinteistömuodon lisäämistä ja kehittämistä sekä asumisviihtyvyyden parantamista.

3 §

Tarkoituksensa toteuttamiseksi yhdistys

- voi toimintansa tukemiseksi liittyä toimialaansa kuuluviin keskusjärjestöihin
- pitää yhteyttä toimialansa viranomaisiin sekä toimielimiin ja järjestöihin
- seuraa toimialaansa vaikuttavien asioiden kehittymistä paikallisella tasolla
- osallistuu toimikenttensä asioiden valmisteluun ja pyrkii ohjaamaan päätöksentekoa
- opastaa jäseniään 2. §:n tarkoittamissa asioissa
- edustaa jäsenkuntaansa sekä
- järjestää koulutus-, kulttuuri- ja yleisötilaisuuksia.

Yhdistys voi toimintansa tukemiseksi

- harjoittaa julkaisu- ja kustannustoimintaa
- ottaa vastaan avustuksia, lahjoituksia ja testamentteja
- järjestää luvan saatuaan rahankeräyksiä ja arpajaisia sekä
- hankkia ja omistaa toimintaansa varten tarvittavia kiinteistöjä ja irtaimistoja.

Jäsenyyttä koskevat määräykset

4 §

Yhdistyksen varsinaiseksi jäseneksi voidaan hyväksyä omakotitalon, paritalon, rivitalon, vapaa-ajan-asunnon tai muun kiinteistön omistaja, osakkeen omistaja tai haltija.

Hakemus on esitettävä yhdistyksen hallitukselle.

Hakija sitoutuu noudattamaan yhdistyksen sääntöjä sekä sen toimielinten päätöksiä.

Yhdistyksen kokous voi hallituksen esityksestä kutsua kunniajäseneksi yhdistyksen toiminnassa ansioituneita henkilöitä.

5 §

Jäsenellä on oikeus erota yhdistyksestä ilmoittamalla siitä kirjallisesti hallitukselle tai sen puheenjohtajalle tai yhdistyksen kokouksessa pöytäkirjaan merkittäväksi.

Yhdistyksen kokous voi erottaa jäsenen, jonka katsotaan toimineen vastoin yhdistyksen etua.

Hallitus voi katsoa jäsenen eronneeksi, jos jäsen laiminlyö jäsenmaksun maksamisen yhden vuoden ajalta.

Yhdistyksen toimielimet

6 §

Toimielimet ovat yhdistyksen kokous ja hallitus.

Päätösvaltaa käyttää yhdistyksen kokous.

Toimeenpaneva elin on hallitus.

Se voi asettaa asioiden valmistelua varten toimikuntia tai muita tarpeelliseksi katsomiaan työelimiä.

Yhdistyksen kokoukset

7 §

Kutsu yhdistyksen kokouksiin tapahtuu Turussa ilmestyvässä sanomalehdessä tai jäsenkirjeillä sekä ilmoituksella yhdistyksen ilmoitustaululla viimeistään seitsemän (7) vuorokautta ennen kokousta. Ilmoituksen tulee sisältää kokouksen aika ja paikka.

Ylimääräisen kokouksen osalta kutsussa on mainittava esille tulevat asiat.

Kokouskutsutavasta päätetään syyskokouksessa.

8 §

Jäsenet kokoontuvat hallituksen kutsusta varsinaisiin kokouksiin, kevätkokoukseen helmi-maaliskuussa ja syyskokoukseen loka- marraskuussa sekä tarvittaessa ylimääräisiin kokouksiin.

Ylimääräisen kokouksen koolle kutsumisesta päättää hallitus. Se on kutsuttava

koolle yhden (1) kuukauden kuluessa, kun vähintään yksi kymmenesosa (1 / 10) äänioikeutetuista jäsenistä sitä jonkin asian käsittelemistä varten kirjallisesti vaatii.

Yhdistyksen kokous valitsee keskuudestaan puheenjohtajan ja sihteerin.

Äänioikeus kokouksissa on jäsenillä. Kullakin jäsenellä on yksi ääni, mukaanlukien kunniajäsenet.

Kevätkokouksessa

- käsitellään hallituksen kertomus edelliseltä toimintavuodelta, tilinpäätös sekä tilintarkastuskertomus
- vahvistetaan tilinpäätös ja päätetään vastuuvapauden myöntämisestä hallitukselle ja muille tili- ja vastuuvollisille
- käsitellään muut hallituksen valmistelemat tai jäsenten hallitukselle vähintään yhtä (1) kuukautta ennen kokousta kirjallisesti esittämät asiat.

Syyskokouksessa

- vahvistetaan jäsenmaksu, toimintasuunnitelma ja talousarvio seuraavaa toimintavuotta varten
- päätetään hallituksen jäsenten ja tilintarkastajien palkkioista
- päätetään hallituksen jäsenmäärästä
- valitaan yhdistyksen hallituksen puheenjohtaja joka toinen vuosi ja hallituksen jäsenet erovuoroisten tilalle
- valitaan tarvittaessa yhdistyksen edustajat tai ehdokkaat niiden järjestöjen luottamustehtäviin, joihin yhdistys jäsenenä kuuluu.
- valitaan kaksi (2) tilintarkastajaa ja kaksi (2) varatilintarkastajaa
- käsitellään muut hallituksen valmistelemat tai jäsenten hallitukselle viimeistään yhtä (1) kuukautta ennen kokousta kirjallisesti esittämät asiat sekä
- päätetään yhdistyksen kokouskutsutavasta.

Yhdistyksen hallitus

10 §

Hallitukseen kuuluu puheenjohtaja, jonka toimikausi on 2 vuotta sekä vähintään neljä (4) ja enintään kymmenen (10) kahdeksi vuodeksi kerrallaan valittua varsinaista jäsentä sekä vähintään kaksi (2) enintään kuusi (6) samaksi ajaksi valittua varajäsentä. Hallitus valitsee keskuudestaan varapuheenjohtajan, ja ottaa sihteerin, varainhoitajan sekä muut tarpeelliseksi katsomansa toimihenkilöt. Hallitus on toiminnastaan vastuussa yhdistyksen kokoukselle. Hallitus on päätösvaltainen, kun puheenjohtaja tai varapuheenjohtaja ja vähintään puolet hallituksen jäsenistä on läsnä. Hallituksen toimikausi on kaksi (2) vuotta ja sen jäsenistä puolet kerrallaan on vuosittain erovuorossa.

Jäsenmaksu

11 §

Yhdistys kerää jäseniltään vuosittaista jäsenmaksua, jonka suuruudesta päättää syyskokous. Kunniajäseniltä ei peritä jäsenmaksua. Samassa taloudessa asuvien yhdistykseen mahdollisesti liittyvien toisen, kolmannen jne. jäsenmaksu on puolet ensimmäisen jäsenmaksusta.

Yhdistyksen nimen kirjoittaminen

12 §

Yhdistyksen nimen kirjoittaa puheenjohtaja ja varapuheenjohtaja yhdessä tai jompikumpi yhdessä sihteerin tai varainhoitajan kanssa.

Toiminta- ja tilikausi

13 §

Yhdistyksen toiminta- ja tilikausi on kalenterivuosi. Tilit ja muut hallintoa koskevat asiakirjat jätetään tilintarkastajille tarkastettaviksi viimeistään kolme viikkoa ennen kevätkokousta. Tilintarkastuskertomus on annettava hallitukselle viimeistään kaksi viikkoa ennen kevätkokousta.

Sääntöjen muuttaminen ja yhdistyksen purkaminen

14 §

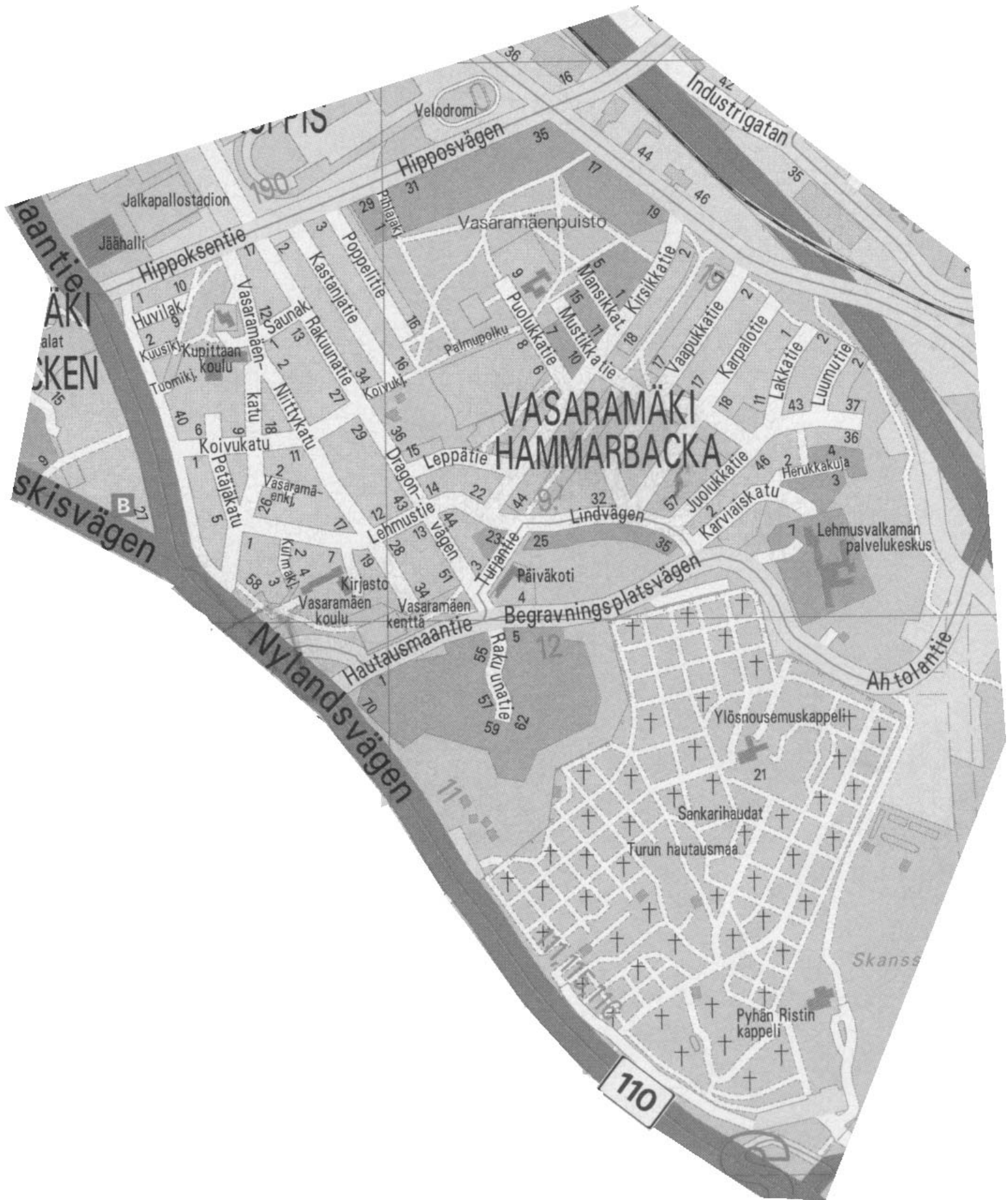
Päätöksiin, jotka tarkoittavat sääntöjen muuttamista, vaaditaan yhdistyksen kokouksissa vähintään kaksi kolmasosaa (2/3) äänestyksessä annetuista äänistä. Päätökseen, jolla yhdistys puretaan, vaaditaan yhdistyksen kokouksessa vähintään viisi kuudesosaa (5/6) äänestyksessä annetuista äänistä.

15 §

Yhdistyksen purkautuessa tai tullessa lakkautetuksi sen jäljelle jäänyt omaisuus luovutetaan yhdistyksen tarkoitusperiä edistävään toimintaan purkamisesta päättäneen kokouksen määräämällä tavalla.

16 §

Kokouksissa pidetään pöytäkirjaa. Päätökset tehdään yksinkertaisella ääntenemmistöllä, paitsi 14 §:ssä mainituissa tapauksissa. Äänestys on avoin, ellei yhdistyksen kokouksessa vähintään kymmenesosa (1/10) äänioikeutetuista jäsenistä vaadi suljettua lippuäänestystä. Puhe- ja läsnäolo-oikeus on henkilöillä, joille kokous sen myöntää.

VASARAMÄKI HAMMARBACKA

Jalkapallostadion

Jäähalli

Hipposvägen

Industrigatan

Hippoksentie

Vasaramäenpuisto

Huvilak

Kuusik

Kupittaaan koulu

Vasaramäen katu

Kastanjatie

Poppelitie

Puolukkatie

Mansikkatie

Kirsikkatie

Koivukatu

Niittykatu

Koivukatu

Leppätie

Mustikkatie

Vaapukkatie

Karpalotie

Lakkatie

Luumuritie

skisvägen

Petäjäkatu

Vasaramäen katu

Dragon

Lehmustie

Lindvägen

Juolukkatie

Karviaiskatu

Herukkakuja

Lehmusvalkaman palvelukeskus

Nylandsvägen

Hautausmaantie

Begravningsplatsvägen

Ahtolantie

Ylösnousemuskappeli

Sankarihaudat

Turun hautausmaa

Pyhän Ristin kappeli

Skanss

110